

1981 மார்ச் 5] (திரு. சி. ரா. லட்சுமிகாந்தன்)

கிறேன். மக்களுக்குக் குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது, குறிப்பிட்ட இந்த நேரத்தில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும், அதற்காக இந்த முறையைப் பின்பற்றுகிறோமென்று மக்களுக்குத் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டும். தண்ணீர் கொடுப்பதில் இன்னின்ன கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்று முன்கூட்டி அறிவித்துவிட்டால், அவர்கள் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வழிவகை ஏற்படும். சென்னையிலே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை முன்பு எடுக்கப்பட்டது. இந்த நேரத்தில் கிடைக்கும், இந்த நேரத்தில் கிடைக்காது, மாற்று ஏற்பாடுகள் என்ன என்பது தெளிவாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் அதற்கேற்றவாறு தங்கள் தேவைகளைச் சரி செய்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமைகள் உண்டாகும். எனவே வேலூரில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இது குறித்து நகராட்சியின் விசேட அதிகாரிக்குத் தகவல் தந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன கருத்தை மனதில் வைத்துச் செயல்பட ஆணையிடுகிறோம்.

6. அரசின் தீர்மானம்.

தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கைமீதான விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“மேலவையில் 2—3—1981 ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த 10 அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“மேலவையில் 2—3—1981 ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 12 பேர்கள் இது குறித்துப் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் தொகுதி, நியமனத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் நான்கு பேர்கள் இது குறித்துப் பேசுவதற்கு அக்கறை காட்டி

யுள்ளது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. எனவே உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்கு அதிகப்படாமல் பேசினால்தான் எல்லோரும் பேச முடியும். எனவே ஒவ்வொரு வரும் 10 நிமிடங்களுக்குள் பேசி முடிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சியின் விளைவுகளை முழுமையாகத் தமிழக அரசும், இந்த மாநிலத்து மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், அரசு இதிலே ஆர்வம் காட்டி, வேகம் காட்டி, முனைப்பு காட்டி பல்வேறு நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் மனநிறைவோடு காணுகின்றேன். அதற்காக தனியாக நான் ஒதுக்கி இந்த விவாதத்தை மக்கள் மன்றத்திலும், இந்த மாமன்றத்திலும் நடத்துகிறது. இன்று அரசு கொடுத்திருக்கிற தகவல்களின் அடிப்படையிலே அந்த உணர்வுகளைக் காண முடிகிறது. தமிழகத்தினுடைய அரசியல் நிலைமைகள் எதுவாக இருந்தாலும், தமிழகத்தினுடைய பொது வாழ்க்கையை, பொருளாதாரத்தை, அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கவிருக்கின்ற பெரிய அவலத்தை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிற நிலையை இயற்கையின் விளைவுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதிலே நமக்கு இருக்கின்ற பெரிய பொறுப்பு, நாம் சந்திக்கவிருக்கின்ற வறட்சியின் சங்கடத்தை அதிக அவலவிற்கு இல்லாமல் குறைந்த அளவுச் சங்கடத்தோடு சமாளிக்க வேண்டுமென்பதுதான். அது குறித்து அரசு வேகமாகத் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அரசும் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு, பொறுப்புணர்வோடு இதிலே அத்தனை பேரையும் இணைந்து செயல்படச் செய்து, அந்தப் பலனை தமிழகம் முழுமையாகப் பெறச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வறட்சியை எதிர்நோக்கி வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு இன்றைக்கல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன்பாகவே தோன்றிவிட்ட ஒன்று. பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதன் வாயிலாக, எதிர்காலத்திலே, கோடை காலத்திற்குள்ளாக, பயங்கரமான வறட்சியையும், அதன் விளைவாகக் கடுமையான பஞ்சத்தையும் சந்திக்க வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையைத் தமிழ் நாடு எதிர்நோக்கியுள்ளது என்ற உணர்வு சில மாதங்களுக்கு முன்பே வந்துவிட்டது. எனக்குச் சரியாக நினைவு இருக்குமானால், சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே, இது போன்ற ஒட்டுமொத்தமான கோரிக்கை, ஒரே குரலாக எழும்புவதற்கு முன்னதாகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு வறட்சி நிலைமையை

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நேரடியாகக் கண்டறிவதற்காகச் செல்ல இருந்தார்களென்ற செய்தி பத்திரிகை யில் வந்திருந்தது. நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இன்றைக்கல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே நாம் வறட்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண் டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு நமக்கும், அரசுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டு விட்டதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத்தான். ஆனால் அந்த அடிப்படையிலே நாம் என்ன நடவடிக்கைகளை வேகமாக எடுத்திருக்கிறோம், எடுத்து வந்திருக்கிறோம், எடுக்கப் போகிறோமென்பதைப் பார்த்தாக வேண்டும். நான் உரிமையோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்திலே எடுத்த நடவடிக்கைகள் முழுமையாகவோ, வேகமாகவோ அமையவில்லை என்பதைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், எப்போது வறட்சி வந்தாலும், உடனடியாக நாம் செய்கின்ற முதல் ஏற்பாடு, தியாய விலையிலே அல்லது ஏழைகளுக்குச் சங்கடமில்லாத நிலையில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்கும் வகையிலே உணவுப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு இல்லாமல், குறைந்த விலையிலே தேவையான அளவிற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதாகும். ஆனால் இந்த முறையை என்ன காரணத்தாலோ அதில் அக்கறை செலுத்தாமல் விட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டை விரிவாகச் செயல்பட வைத்திருக்கிறோம். நமக்கு efficient machinery தகுதி வாய்ந்த அமைப்பு இருக்கிறது. இத்தனையும் வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்குத் தமிழகத்தின் அரிசிக் கையிருப்பு எவ்வளவு என்றால், 50,000 டன்தான் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான எதிர்காலத்தை நாம் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். விளைந்த விளைச்சல் கதிர் இல்லாமல் சாவியாகியிருக்கிறது. முழு விளைச்சல் இல்லாமல் இன்றைக்குச் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையிலே ஏற்கெனவே நம்முடைய (Department) டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் எவ்வளவு கையிருப்பு வைத்திருக்க வேண்டுமோ அது இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சில சூழ்நிலைகளை நாம் எதிர்பார்த்தாக வேண்டும். என்ன காரணத்தாலோ எதிர்பார்க்கவில்லை. தமிழகத்தின் ஒரு நாள் தேவை ஏறத்தாழ 20,000 டன் அரிசி. ஆனால் இன்றைக்கு மொத்தக் கையிருப்பு 50,000 டன் அரிசிதான் என்பதைச் சொல் ஞும்போது, குறைந்தபட்சம் 5 லட்சம் டன் அரிசி கையிருப்பு சிவில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் இருந்தாக வேண்டும், இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கால கட்டத்தில் நாம் தயாராக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏன் முனைப்பு காட்டவில்லை என்பது தெரிய வில்லை. ஏன் மெத்தனமாக இருந்தார்களென்பது தெரியவில்லை. இந்த முனைப்புக் காட்டாததும், மெத்தனமும் எதைக் காட்டுகிறது என்றால்,

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1952. மார்ச் 2]

ஏழைகள் உணவுப் பொருள்களைச் சாதாரண விலைக்கு வாங்க முடியாத நிலையும், அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்றால், அதைக் காண முடியாத நிலையும் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மேலும் அரசு விவசாயிகளிடமிருந்து எந்த அளவிற்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்றை உரிமையோடு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக அரசு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகள் குறுவை அறுவடை செய்யும்போது, குறுவை விளைச்சலை அறுத்தபோது, அரசாங்கம் அதனை கொள்முதல் செய்ய வில்லை. விலையை உயர்த்தி, அவர்கள் அறுவடை செய்த குறுவை நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யவில்லை. மாறாக சிறிய விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய மகசூலை விற்று முடிந்த பிறகு, யாரெல்லாம் கையிருப்பு வைத்திருந்தார்களோ—பெரிய விவசாயிகள், வியாபாரிகள் யாரெல்லாம் கையிருப்பு வைத்திருந்தார்களோ—அவர்களுக்கு உதவும் வகையிலே, அவர்கள் லாபம் பெறும் வகையிலே, குறுவை நெல்லின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள் என்று சொல்லும் அரசு வறட்சிக் காலத்தில்கூட குறுவைக்கு விலையை உயர்த்தியதுகூட பெரும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், வியாபாரிகள் ஆகியோர்கள் லாபம் பெறும் வகையில் தானே தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்கு அதன் பின் கிடைக்கும் வகையில் விலையை உரிய நேரத்தில் உயர்த்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

இன்னொன்று இந்த அரசு எப்படித் திட்டம் போடுகிறது, எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நாம் வெளி மாநிலங்களிலே யிருந்து நெல்லை இங்கே கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இங்கே நமக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, வெளி மாநிலங்களிலே யிருந்து இங்கே வருகின்ற நெல்லுக்கு வெளி போடுகின்ற நிலை இங்கே இருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, குறிப்பாக ஆந்திராவிலிருந்து வருகிற நெல்லுக்கு வெளி விதித்து விட்டு இப்போதுதான் அதை நீக்கியிருக்கிறார்கள். சொல்லுகின்ற எண்ணத்திற்கும், வேகத்திற்கும், செயல்முறைக்கும் கொஞ்சம் கூடச் சம்பந்தம் இல்லாமல் இது இருக்கிறது. நான் என்ன கருதுகிறேன் என்றால் விவரம் தெரியாதவர்கள் யாரோ இந்த அரசுக்கு ஆலோசனை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து நெல் வந்தாத வேண்டுமென்ற நிலையில் அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லுகின்ற அதிகாரிகளை அரசு இன்றைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கூட்டுறவு அங்காடிகளும், நியாய விலைக் கடைகளும் தான் நாளைக்கு கிராமப்புற ஏழையெளிய மக்களுக்கு நிச்சயமாகத் துணை செய்யக் கூடியவை. நான் இந்த அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்கிறேன், இன்றைக்கு உங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்குகின்றனவா? அங்கே ஸ்டாக்கை இந்த அரசு நியமிக்கும் போதே, முறையாகத் தேர்தெடுத்து நியமியுங்கள். என்று சொன்னோம், அப்போது ஆத்திரப்பட்டார்கள். கட்சிப் பாதகபாடு ஒன்றும் இல்லாமல் அங்கே ஸ்டாக்கை நியமியுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னபோது எங்களிடம் கோபப்பட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசினால் அமைக்கப்பட்ட கடைகள் கரியாகச் செயல்படவில்லை. எங்கள் கிராமத்திலே ஒரு கடையில் விற்பனைக்குக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எங்கோ ஓடிவிட்டார் ஒருவர் அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து சில மாதங்கள் கடை திறக்காமல் இருந்தது. இன்றைக்கு எங்களைப் போன்ற சில வாயாடிதன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து முறையிட்டதன் பேரில், அது திருப்பிக் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களே தன்னை ஒரு வாயாடி என்று சொன்னதற்காகச் சத்தோஷம் படுகிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வேகமாகப் பேசும்போது அவ்வாறு சொல்லிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : If the Member does not உறுப்பினர் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : உறுப்பினர் வாய் திறந்தால் அவர் mistake me, உறுப்பினர் வாயாடுபவர் அல்ல. அந்த வார்த்தையை மூடுவது கஷ்டம். ஆகவே அதை நான் நினைவுபடுத்துவேன். (சிரிப்பு)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே இங்கே எனக்கு நினைவுபடுத்தினார்கள். ஆனால் எனக்குள்ள அளவைத் தாண்ட மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடையிலிருந்த பணத்தை ஒருவர் திருடிச் சென்று விட்டதால், அந்தக் கடை இடையில் திறக்கப்படாத நிலையும், பிறகு எங்களைப் போன்றவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டதால் திறக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. அதுபோல் பல்வேறு இடங்களில்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 5]

இந்தக் கடைகள் முறையாகச் செயல்படவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், கொள்முதலைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வர வேண்டிய நெல்லை லெவி போட்டுத் தடை செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசு திட்டமிடலாத செயல்முறைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக இந்த மாநிலத்தில் உணவுக்கு பயங்கரமான தட்டுப்பாடு வரப்போகிறது. நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் இந்த அரசுக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிநீர்ப் பற்றாக்குறைபற்றி எல்லா மாவட்டங்களிலும் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசு செலவிடப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிற தொகை ரூபாய் 4½ கோடி மிக மிகக் குறைவு. இது பற்றாது தமிழகம் முழுவதற்குமான நிவாரண வேலைகளுக்கு இந்தத் தொகை கொஞ்சம் கூட ஓரம் வராது. வறட்சி நிலைமை என்பது வேறு. அதையும் தாண்டி இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே வறட்சி நிலை, கடும் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை அரசு தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கும்போது, முழுமையாக தமிழகம் முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்ட பகுதிகளில் எல்லாம் நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக வறட்சி என்று சொன்னால், அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் வேகமாக எடுக்கப்பட்டாக வேண்டும். அதை முழுமையாகச் செய்யாமல், ஏதோ ஓரளவு செய்து இதை திசை திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு அவையில் அது சம்பந்தமாக அறிக்கை கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையார் தயாரித்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது விநோதமாக இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லோரும் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி பாவலாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். அதை இந்த அரசும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மாவட்டங்களிலே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆடுமாடுகளுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. மக்கள் குடி நீருக்காக தங்கள் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கின்ற இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையும் அதன் காரணமாக தண்ணீர் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த பகுதியிலும் பஞ்சம் ஏற்படும் நிலையும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்காமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத்தனை சதவிகிதம் மழை பெய்திருக்கிறது அல்லது இத்தனை சதவிகிதம் பெய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழை பெய்ததா அல்லது பெய்யவில்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. முழுவதுமாக எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்யவில்லை, முழுமையாக எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்யாத காரணத்தால் வரக்கூடிய உணவுப் பயிர்களின் மகசூல் இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதையெல்லாம் எணக்கெடுத்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஆற்று ஓரத்தில் தாலுகா அளவில், மழை பெய்ததாக பெயருக்கு ஓர் இடத்தில் கணக்கெடுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு மாவட்டம் பூராவிற்கும் இது தான் நிலை என்று புள்ளிவிவரம் தருவது இந்த அரசுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கலாம். மேசைக்கு முன் உட்கார்ந்துகொண்டு அறிக்கை தருபவர்களுக்கு அது சுவையாக இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் ஆட்டையும், மாட்டையும் வைத்துக்கொண்டு குடிநீர்ப்பஞ்சம் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் தருவதை விட்டு விட்டு இதுமாதிரி புள்ளிவிவரங்களைத் தருவது, கணக்கிடுவது நல்லதல்ல, முறையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரும்போது, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி இந்த அரசுக்கு நான் எச்சரிக்கையாக இருங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். சமுதாயத்தில் இன்றையதினம் வல்லுறுகள் அலைந்துகொண்டிருக்கின்றன. யார் பஞ்சத்தில் சாகிறார்கள், யார் குடிநீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், எங்கு பட்டினிச் சாவு என்பதுபற்றியெல்லாம் அவர்களுக்குக் கவலையே இல்லை. அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்காக பணத்தைச் செலவிட முன்வரும்போது, எந்த கான்டிடாக்டர் மூலம் பணத்தைச் சுருட்டுவது என்று வல்லுறுகள் வட்டமிடுகின்றன. முன்பு கூட நாம் பார்த்தோம். இந்த அரசு வேள்ள நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டபோது, எந்த வேலையும் சரிவர நடைபெறவில்லை. அப்போது மிகப் பெரிய கொள்ளைக் கூட்டம் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் லெவலிலேயே இருந்தது. மக்களுக்கு நிவாரணப் பணியின் காரணமாக அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்குகிறது என்றால், உடனே அந்தப் பணத்தைக் கொள்ளையடிப்பதற்கென்றே பிணம் தின்னிக் கழுக்குளைப் போல் சிலர் தமிழகம் முழுமையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்கள் வளர்ந்துகொள்ள துணை நிற்கக் கூடாது. 'நாமினேட்ட் டென்டர்ஸ்' மூலம் கான்டிடாக்ட் விடுகின்ற முறை முழுமையாக விடப்பட்டாக வேண்டும். முழுமையாக மாவட்ட, தாலுகா, நகர அளவிலே குழுக்களை அமைக்கின்றபோது, பெரும் அளவுக்கு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், ஓரளவுக்கு உணர்ச்சிகளை மதிக்கின்ற அளவிலே சிரத்தை உள்ளவர்களைக் குழுக்களிலே சேர்த்து அமைக்க வேண்டும். 5 பேரைப் போட்டால் 3 பேர் நம்மோடு வருவார்களா? 6 பேர் வருகிற அளவிலே செய்யலாமா? 12 பேரைப் போட்டால், 8 பேராவது நம்மவர்களாக வருவார்களா என்கின்ற வகையில் கணக்கெடுத்து இதைச் செய்யக்கூடாது. முழுமையாக மக்களுக்கு நிவாரணம் சென்றடைகின்ற வகையிலே அதற்குரிய குழுக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 5]

களை இந்த அரசு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காண்டிராக்ட் விடுவது முறையல்ல. ரோடுகளில் பாதை போடுவதற்காக நிவாரணம் என்று நிதி ஒதுக்கி ஒரு ரூபாய் கூட அதற்காகச் செலவு செய்வதில்லை. ரோடு போடாமல் பணம் வாங்கினார்கள். அல்லது போடப்பட்ட இடத்தில் பஸ் ஓட்டியவுடன் புழுதியாகிவிடுகிறது. கிராமங்களில் குளங்கள் வெட்டப்பட வேண்டும். அதுபோல் குளம், குட்டைகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும். கிராமத்து மக்களுக்கு மொத்தமாக காண்டிராக்ட் விட வேண்டும். கிராமப் பொதுவில் மொத்தமாகப் பணத்தைக் கொடுத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது அந்தந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களைக் கூட்டி வைத்து, பேசி அவர்கள் நல்லமுறையில், முக்கியமான பணிகளைச் செயல்படுத்தும் முறையில் உத்தரவு போடவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அரசு எந்த ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்தாலும், அது அரசியல் ரீதியாக கட்சியை வளர்ப்பதற்கு, ஆட்சியாளர்களுக்கு வேண்டியவர்களை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகம் மிகப் பெரிய பயங்கரமான வறட்சி நிலையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற நாம் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒற்றுமையாக நின்றால்தான் காலா காலத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறக் கூடிய பணத்தை, நிதியுதவியைப் பெற முடியும். அதை விட்டுவிட்டு, நாம் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டி, நம்மிடத்தில் குறையை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசிடத்தில் பணத்தை ஒதுக்குங்கள் என்று சொல்வதும், அந்தப் பணத்தைச் செலவிடுவதும் 'கிரிமினல் லேண்ட்' என்று சொல்லி அதற்கும் இடம் தராமல் தமிழகம் முழுமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அல்லது வறட்சி நிலையின் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய பட்டினிச் சாவுகளைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற முறையில் இந்த அரசு முழுமையான நடவடிக்கையைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு நானும் என்னுடைய இந்திய தேசியக் காங்கிரசும் துணை நிற்போம் என்பதையும் சொல்லி அமைகின்றேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிலைமை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று எற்கெனவே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களிலே நானும் ஒருவன். அரசு கொடுத்திருக்கும் விவர அறிக்கையிலே அரசுக்குள்ள வசதியோடு சில கஷ்டங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற விவரங்களிலே, சில நேரங்களிலே சரியான

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

விவரங்கள் தரப்படுவதில்லை என்பது என்னுடைய குறைபாடு. இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவரங்களிலே உள்ள நிலைமைகளுக்கு மேலே அதிகமான அளவில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி என்று சொல்லும் போது, தர்மபுரி, இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை என்ற மூன்று மாவட்டங்களும் வறட்சியிலே உச்ச நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. ஏப்ரல், மே மாதங்களிலே வறட்சி என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை மாறி, பஞ்சம் ஏற்படும் நிலைமை உருவாகும் அளவுக்கு நிலைமைகள் அங்கே இருக்கின்றன. இந்தக் கொடுமையைச் சொல்வதாக இருந்தால், மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே தர்மபுரி மாவட்டத்தில் வறட்சியின் காரணமாக அங்கே மாடுகளுக்கும் ஆடுகளுக்கும் கூட கொடுப்பதற்குத் தீவனம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எப்போதுமே, கிராமப்புறங்களிலே மாடுகளுக்கும் ஆடுகளுக்கும் கூடத் தீவனம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்திற்கே மிகப் பெரிய ஆபத்து என்று அர்த்தம். தர்மபுரி மாவட்டத்தின் பிரதான பயிர் வேர்க்கடலை, அது இப்போது அங்கு விளையவில்லை. அந்தப் பயிர் தீய்ந்து விட்டது. அதனால்தான், வேர்க்கடலைக்கு இப்போது அதிகமான விலை தரப்படுகிறது சாதாரணமாக உள்ள விலையைக் காட்டிலும் இப்போது குவிண்டாலுக்கு அதிகமான விலை இருக்கிறது. அதுபோல் பஞ்சுக்கும் இப்போது அதிக விலை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமை நிலவுவதால் அந்த மாவட்டங்களிலே முக்கியமாகப் பயிரிடப்படும் பருத்திப் பயிர் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், பஞ்சுக்கு இப்போது கூடுதல் விலை தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களிலேயும் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்த்தால், நெற்பயிர் கூட மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதுதான் முதலாவது பயிர். இரண்டாவது பருத்தி. அதுவும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது வேர்க்கடலை. அதுவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நெல், பருத்தி, வேர்க்கடலை என்ற முக்கியமாகப் பயிரிடப்படும் மூன்றும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், விவசாயிகளுடைய ஒட்டுமொத்தமான நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு உபரி மாவட்டம், 'சர்ப்ளஸ் மாவட்டம்'. வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு என்ற இரண்டு மாவட்டங்களும், திருச்சி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களும் கூட மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களிலே பொருளாதாரத்திலே மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம். இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களிலேயிருந்து 'பஞ்சப் பிழைப்பு' என்ற

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

முறையிலே பிழைப்பு தேடி, ஏதாவது வேலை கிடைக்குமா என்று மக்கள் தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்கத்திலே உள்ள பெங்களூருக்குப் போகிறார்கள். நானே நேடியாக இந்தப் பகுதி மக்கள் போவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். “பஞ்சப் பிழைப்பு” என்று சொல்லும் முறையிலே அவர்கள் வேலை தேடி அலைகிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு விளைச்சல் இருந்தால்தான், வேலை வாய்ப்பு, விளைச்சல் இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை.

பொதுவாக மனிதன் வாழ தண்ணீர் வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே பல இடங்களிலே குடிப்பதற்கேகூடத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. குடிநீர் இல்லாத முறை இருக்கிறதே அது மிகவும் கடுமையானது. குடிநீர் கூடக் கிடைக்காமல் ஜனங்கள் ‘எங்கே குடிநீர் கிடைக்கும்’ என்று அலைந்து திரியும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த விவரங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இதற்கு அடுத்தபடியாக பெரிய அளவிலே இல்லாவிட்டாலும், செங்கற்பட்டு, மதுரை போன்ற மாவட்டங்களிலே வறட்சியால் சிறிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப் பட்டுள்ள மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே கால்நடைத் தீவனம் போன்ற பொருட்கள் கூடக் கிடைப்பதில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஏற்கெனவே வெள்ளம் வந்தபோது உடைந்துபோன குளங்கள் கரை அடைக்கும் பணி கூட இன்றுவரை சரியான முறையில் நடைமுறைப் படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. அந்தக் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால் வெள்ளம் வந்தபோது தண்ணீரைத் தேக்கிவைக்க முடியாததால், உடைக்கும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. வறட்சி என்று பார்க்கும் போது இதற்குமேலும், இந்த அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைக்கு மேலும், இரட்டிப்பான நிலைமைகள் தான் இருக்கின்றன. நான்கைந்து மாவட்டங்களிலே மிகவும் கடுமையான முறையில் பஞ்ச நிலைமை ஏற்படும் அளவுக்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அடுத்த மழை பெய்தால்தான், விவசாயத்திலே அபிவிருத்தி காண முடியும். இந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற வாதும் நாம் துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும். ‘இவ்வளவு மழை குறைவு’ என்பன போன்ற விவரங்கள் அரசுக்குத் தெரியும். கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே கூட நம்முடைய அரசு அதிகாரிகள் ‘இவ்வளவு மழை குறைவு, கேச்மென்ட் ஏரியாவிலே இவ்வளவு மழை குறைவு’ என்ற விவரங்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

உளையெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவே ஒரு 'அபாய அறிவிப்பு' தான். அந்த விவரங்களை அதிகாரிகள் தெரிந்து வைத்திருந்தபோதும், அதனுடைய விளைவுபற்றி கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் நிர்வாகம் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை. இந்த நிலைமைகள் மாநில அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதே சந்தேகம். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த விவரங்களைப் பார்த்தால், மிகவும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த விவரங்களிலே முழு உண்மையும் இல்லை. இந்த விவரங்களுக்கு மேலே வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலேயே Drought என்ற அளவிலே ஒரு மெத்தனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு இவ்வளவுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம், தர்மபுரி, புதுக்கோட்டை, சேலம், திருச்சி, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம், தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலே 'வறட்சி' என்று ரொம்ப நாள் க்கு கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நேரத்திலே நாம் பல வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பணிகளையாற்றுவதற்கு அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அவசர வேலைகளை அரசு செய்யும்போது, இந்த வேலைகளிலே எப்படி ஆதாயம் தேடுவது என்று பழக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எப்படி ஆதாயம் தேடுவது என்பது தெரியும். அவர்கள் இடையிலே புகுந்து மோசடி செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகச் சொன்னால், இத்தனை குழாய்கள் வேண்டும் என்ற புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் போடுவதை விட்டு தண்ணீர் எத்தனை குழாய்களில் வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும் நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும். இந்தப் பணிகளை நடைமுறைப்படுத்தும் போது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். பல துறைகளிலே அனுபவம் பெற்றவர்கள் மாவட்டங்களிலே இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய துன்பங்களைத் துடைக்க வேண்டும் என்றிருக்கின்ற சமூக ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு கண்காணிப்புக் குழு அமைத்து, இந்த நிவாரண வேலைகளைக் கண்காணித்தால், இந்தப் பணிகள் சரியாக நடக்கும். இல்லாவிட்டால், மக்கள் துன்பத்தை விலை பேசக்கூடிய கூட்டம் லாபம் சம்பாதிக்கும். துன்பத்தை விலைபேசி வாழக்கூடிய கூட்டத்தின் கைக்கு இந்தத் திட்டங்களின் பயன்கள் போகாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மற்ற நேரங்களிலே தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட மன்னிக்க வரவில்லை. வறட்சி-நேரங்களிலே தவறு செய்தால் அது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

இறைச்சியின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கு 18 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று இருப்பது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே 10 ரூபாய், 12 ரூபாய் என்ற அளவில் கிடைக்கிறது. அவர்களால் கால்நடைகளைப் பராமரிக்க இயலவில்லை. பராமரிக்க முடியாத காரணத்தால், அவைகளைக் கொன்றுவிட வேண்டிய நிலைமைக்கு அல்லது விற்றுவிட வேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய செல்வம் எது என்று நினைக்கிறார்களோ அதையே விற்கும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வறட்சி இருக்கிறது. இனிமேல் அரசு தீவிர நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், வேலைவாய்ப்பு போன்ற நிலைமைகளில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11 40)

திருப்பத்தூரில் முன்பு ஒரு கிலோ சாதாரண அரிசி ரூ. 3.80 விற்குது. இப்போது அது ரூ. 4-க்கு விற்கிறது என்றும் அதற்கு மேலே போய்விட்டது என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். இது சாதாரண அரிசி; நயமான அரிசிகூட அல்ல. எனவே இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அரசு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுத் தானியங்களை வழங்க வேண்டும்; அதோடு அங்கிருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் வழங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிவாரண வேலைகளை அரசு மட்டும் செய்துவிட முடியாது. சமூக ஸ்தாபனங்கள், மற்றும் மக்கள் கட்சிகள் இவைகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோரிப் பெற்று, அரசு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அதுமட்டும் போதாது. இத்தகைய நிவாரணப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசிடம் மிகுந்த அளவுக்கு உதவி கேட்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது இதை மிகவும் வலியுறுத்துவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து நிபுணர்களையும் அதிகாரிகளையும் இங்கே வரச் செய்து அவர்களை, நிலைமைகளை நேரில் பார்வையிடச் செய்து துரிதமாக மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் உதவியைப்பெற்று நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள், எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மத்திய அரசின் அமைச்சரை அணுகி, ஒரு மகஜர் கொடுக்கச் சென்றபோது, “தமிழ் நாட்டில் அந்த அளவுக்கு வறட்சி இல்லை, வறட்சிபற்றிய அனுபவம் எங்களுக்கு நிறைய இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் அந்த அளவுக்கு வறட்சி இருப்பதாக அவர்கள் “கன்வின்ஸ்” ஆகவில்லை. அந்த அமைச்சரின் பெயரை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை என்றாலும், அவர் குறிப்பிட்டதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே நான், நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்களின் அதிகாரி

1981 மார்ச் 5]

களை இங்கே அனுப்பி நமது வறட்சி பற்றிய சரியான கணக்கை எடுத்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்பது நமது கடமையாக இருக்க வேண்டும். மற்ற கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் அரசு பெற்று தமிழ் நாட்டில் உள்ள உண்மையான வறட்சி நிலைமை பற்றிய விவரத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களிடமிருந்து அதிக நிதி உதவியைக் கோரி நிவாரணப் பணிகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அரசு தனது மெத்தனப் போக்கை உடனடியாகக் கைவிட்டு துரிதமாகச் செயல்பட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் கூறி அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் தமிழ் நாடு பார்த்திராத அளவுக்கு ஒரு வறட்சி நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவ மழையும், தென் மேற்குப் பருவ மழையும் இந்த ஆண்டு பொய்த்துவிட்டன. இந்த ஆண்டு மட்டுமல்லாமல் சென்ற ஆண்டும் இவைகள் பொய்த்துவிட்டன என்பதுதான் நமது அனுபவம். ஆனால், இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வறட்சி குறித்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, அது உண்மை நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. போன வருஷம் பெய்த மழையின் அளவில் சுமார் 35 அல்லது 40 சதவீதம்தான் குறைவாக இந்த ஆண்டு பெய்திருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்வதே நிலைமையைச் சரியாக நாம் புரிந்து கொள்ள உதவி செய்யவில்லை என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் “நார்ட் ரேயின்ஸ்” அதாவது சாதாரணமாக கடந்த 10 வருஷங்களில் எவ்வளவு பெய்திருக்கிறது என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருந்து, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு மழை பெய்தது என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருந்தால், ஓரளவு நாம் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொள்ள அது உதவியாக இருந்திருக்கும். அதைச் செய்யாமல் போன வருஷம் பெய்த மழையைவிட இந்த ஆண்டு 30 சதவீதம் குறைந்தது அல்லது 35 சதவீதம் குறைந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு யதார்த்தமான நிலையை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கு இந்த அறிக்கை உதவியாக இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இது சமீப காலத்தில் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கிறது. இது நமக்கு மிகவும் கவலை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இதுதான் உண்மை. அதுமட்டுமல்ல. இப்போது மார்ச் மாதத்தில் வறட்சிபற்றிய அறிக்கையை அவைமுன் வைத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டங்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 5]

களில் உள்ள நிலைமைபற்றி முழுமையான விவரங்கள் அரசுக்கே வந்து சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தென் மேற்குப் பருவ மழை ஒழுங்காகப் பெய்தால்தான், மே மாதத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மழை இருக்கும். தமிழ் நாடு முழுவதும் ஜூலை-ஆகஸ்ட் மாதங்களில்தான் தென் மேற்குப் பருவ மழையின் முழுப் பயனும் கிடைக்கும். அப்படிப் பெய்தால், இந்த ஆண்டு செப்டம்பர்—அக்டோபர் மாதங்களில் தான் பயிரைப் பார்க்க முடியும். அதாவது இன்னும் 8 அல்லது 9 மாதங்களுக்கு விளைச்சலின் பயனைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்க முடியாது. அப்படி விளைச்சல் தள்ளிப் போகும்போது, விலைவாசியாவது உயராமல் இருக்கிறதா என்றால், அதுவுமில்லை. ஒழுங்காக விளைந்தாலே விலைவாசிகளின் உயர்வு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது விளைச்சல் இல்லாத நேரத்தில் விலைவாசிகளின் உயர்வு மிகவும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். இதன் காரணமாக கிராமப்புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ள குடும்பங்கள் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத நிலைமைதான் உருவாகும். வறட்சியும், விலை உயர்வும் ஒருமித்துச் சேரும்போது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதை அரசு முழுமையாக உணர்ந்திருக்கிறதா என்பதும், அதன் விளைவைச் சந்திக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி சிந்தித்திருக்கிறதா என்பதும் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

திருநெல்வேலி, கோவை, மற்றும் நீலகிரி மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமை பாதித்திருக்கிறதா என்ற தகவலை சர்க்காரிடம் இல்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத பிரதேசங்கள் நான்கு தாலுகாக்கள். அதாவது நாங்குநேரி, சங்கரன்கோயில், கோயில்பட்டி போன்ற இடங்களில் சாதாரணமான காலத் திலேயே எல்லாம் வானம் பார்த்த பூமியாகத்தான் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட தாலுக்காக்களில் இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அரசு அறிந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிப்ரவரி மாதக் கடைசி வரையில் கூட அரசு அதிகாரிகளிடமிருந்து அதுபற்றிய தகவல் வந்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியவில்லை. எனக்கு முன்னே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இங்கேயிருந்து அரசு கேட்கும்வரை மாவட்டங்களிலுள்ள நிலைமையை அதிகாரிகள் அரசுக்குத் தெரிவிக்கத் தயாராக இல்லை என்ற நிலைதான் இருந்திருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நவம்பர் மாத மத்தியிலேயே தமிழ் நாட்டில் இந்த ஆண்டு வறட்சி ஏற்படப்போகிறது என்பது நன்கு தெரியும். அதாவது நவம்பர் மாதம் முடிந்து இப்போது 4 மாதங்கள் ஆகின்றன.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லகிவன்]

இந்த 4 மாதங்களில் அதுபற்றி எந்தக் குறிப்பும் அரசுத் தரப்பிலிருந்து வரவில்லை. அண்மையில் தந்த ஆளுநர் உரையில் கூட அதுபற்றிய அபத்த இருக்கிறது என்று ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. ஜனவரி மாதக் கடைசியில்தான் ஆளுநர் உரை அளிக்கப்பட்டது. அதில் மாவட்டங்களில் ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இத்தகைய வறட்சிபற்றிய அபாயம் குறித்து அரசு உணர்ந்திருந்ததாகக்கூட சொல்லப்படவில்லை. காரணம் அதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒரு வரிகூட இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசியல் கட்சிகள் எல்லா மட்டங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பிய பிறகு தான் அரசு கீழ்மட்டத்திலிருந்து அறிக்கைகள் கோரிப் பெற்றதோ என்று என்ன வேண்டியிருக்கிறது. வறட்சியை “நோட்டிபை” செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பதாகக்கூட அரசு கருதவில்லை. காரணம் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, நாங்கள்தான் நிவாரணம் தருகிறோமே, எதற்காக வறட்சி என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறமாதிரி பேசியதாக எனக்குத் தோன்றிற்று. சட்டபூர்வமாக வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்காவிட்டாலும்கூட, இந்த அரசு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் நம்மை அடிமையாக ஆண்டு கொண்டிருந்த போதுகூட “ஃபேமின் கோடு” என்று ஒன்றை வைத்திருந்தான். அப்படி ஒரு பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்துவிட்டால், அங்கே உள்ள மக்களுக்கும் அடுமாடு போன்ற கால்நடைகளுக்கும் உணவும் தீவனமும் கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கட்டாயமாகிவிடுகிறது. “ஃபேமின் கோடின்” அடிப்படையில் ஒரு பகுதி வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டால், சட்ட பூர்வமான போறுப்பு அரசுக்கு ஏற்பட்டுவிடும். எனவேதான் சலபத்தில் அரசு எந்தப் பகுதியையும் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிப்பதில்லை. இது பழையகால அனுபவம்.

வறட்சிக் காலத்தில் சாகுபடியாளர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வறட்சியைப்பற்றி நாம் 1980 வரை பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். காரணம் உரிய நேரத்தில் அரசு இதை அறிவித்து, நிவாரண நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்வதில்லை. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கு இப்போதும் நாம் சட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம்வரையிலும் இதை நீட்டிக்கலாமா என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி வறட்சி நிலைமை ஏற்படும்போது அரசு அதை நிதர்சனமாக

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 5]

அப்படியே ஒப்புக்கொள்வதில்லை. பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ள எப் போதும் தயங்கிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. காரணம் அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்டால், சட்ட பூர்வமான பொறுப்பு தங்களுக்கு வந்துவிடும் என்று அரசு இதில் மெத்தனத்தைக் காட்டி வந்திருக்கிறது என்று கருத இட மிருக்கிறது.

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக 4¾ கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இருக் கிறோம் என்று சொல்லுவது “உறை போடக்கூட காணாது”. மதுரைக்கு ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அங்கே 12 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. ஒரு தாலுக்காவுக்கு 3 லட்சம் ஒதுக்கினால் அது 4 அல்லது 5 கிராமங்களில் ஆழ் குழாய்க் கிணறு போடத்தான் உதவியாக இருக்கும். உண்மையில் சரியான முறையில் வறட்சிப் பிரதேசம் என்று நாம் அறிவித் தால், நிவாரணப் பணிகளுக்காக மட்டும் ரூ. 100 கோடி தேவைப்படும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதை நமது அரசு செய்ய முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசோ தாராளமாக உதவி தர முன்வராது. எனவே வறட்சிப் பிரதேசம் என்று அறிவித்துவிட்டு நாம்தான் பின்னாலே திண்டாடுவோம் என்று அரசு இப்படி மெத்தனமாக இருக்கிறதோ என்று நான் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

டெல்லி ராஜ்ய சபையில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, அங்கே மத்திய அரசு அதிகாரிகளை அனுப்பி, நிலைமையைச் சரியாக கணித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்ட பிறகும், இங்கே உள்ள அரசு தமிழ் நாட்டில் உள்ள நிலைமையை பகிரங்கமாகத் தெரிவிக்கத் தயங்கு வதும் மத்திய அரசிடம் அதிகமான உதவியை ஒதுக்கக் கோரி வற்புறுத்தாத தும், இதுவரை காணாத நிலையாக இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத்தான் அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்போது செயல்படுகிறது என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எனவே நாட்டி லுள்ள நிலைமைகளைச் சரியாகக் கணக்கெடுத்து, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ராஜ்ய சபையில் பிரஸ்தாபித்த அவசர உணர்வோடு இந்த அரசு பத்திரிகை கள் மூலமாகவும், சட்டமன்றம் மூலமாகவும், பொது மேடைகள் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்து மத்திய அரசுக்கு உண்மை நிலையைத் தெரிவித்து கணிச மான உதவியைப் பெற முன்வர வேண்டும். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய இவ்வளவு வேகமாகப் பேசி னாரே அன்றி, அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த மத்திய அரசு என்ன செய் யப்போகிறது என்பதுபற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, ஏதோ இதற்கெல்லாம்

1951 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

தமிழ் நாடு அரசுதான் பொறுப்பு என்ற அளவில் தமிழ் நாட்டு அரசின்மீது பழிபோட நினைப்பது சரியல்ல. பெரிய அளவில் நிதியுதவி மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைத்தால்தான், நாம் இங்கே நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும் என்ற அளவில் நாம் மத்திய அரசை இன்னும் வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் வேகமாகப் பேசியதால், ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் அதிகமாக நிதியுதவி பெற வேண்டும், அதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டமில்லாமல் பயன்படுத்த வேண்டும், அதற்கு நாங்கள் நிச்சயமாகத் துணை திற்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் நாம் நிதி பெற வேண்டும், பெறுவோம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களோ இல்லையோ, அதைப் பற்றிப் பேசினால், எல்லோரும் பேசுகிறார்கள் என்று அவர்கள் கருத முடியும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் எவ்வளவு சொன்னாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் காதில் விழாமட்டேன் என்கிறது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்த அரசு வற்புறுத்தவில்லை என்பதற்காகத் தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். வறட்சிப் பணிக்காக ஆகும் பெரும் பகுதிச் செலவையும் மத்திய அரசுதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆனால், மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் மாநில அரசு மெத்தனமாக இருந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்காக ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் பல இடங்களில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 90 சதவீத குழாய்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், தண்ணீரை உறிஞ்சக் கூடிய “சக்கிங் செக்ஷன்” கெட்டுப் போய்விடுவதுதான். இதைச் சரி செய்ய ஆங்காங்கே போதிய மெக்கானிக்குகள் கிடையாது. ஒரு தாலுக்காவில் இருக்கக் கூடிய ஒரேயொரு மெக்கானித்தான் அங்கே இருக்கக் கூடிய 900 ஆழ்கிணறுகளையும் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவரால் முடியவில்லை. ஆகவே ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் சரியான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் பத்து மெக்கானிக்குகளாவது தேவைப் படுகிறது. ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளைப் பொறுத்தவரையில், இப்படிப்பட்ட

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1961 மார்ச் 15]

நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நம் நாட்டில் ஐ.ஐ.டி. படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்களை இதற்காகப் பயன்படுத்தி, எல்லா ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலும் தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே போட்ட பம்புகளையெல்லாம் எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வறட்சி நிலை உள்ள இந்தக் காலத்திலாவது இவற்றையெல்லாம் சீர் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சீனியையும், மண்ணெண்ணெயையும் கிராமப்புறங்களிலே கொடுக்கிறார்கள் முன்னு, நான்கு வறட்சிக்குப் பிறகும் கூட அளவாக்கு சரியாகத் தரப்படவில்லை. நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு காட்டுக்கு 5 கிலோ என்ற விகிதத்தில் கொடுக்கிறார்கள். மதுரையில் இரண்டு கிலோதான் கொடுக்கிறார்கள். தேவையான மீதியை வெளி மார்க்கெட்டிலிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். கிராமங்களில் அரிசிக்கு எங்கே போவார்கள்? குறைந்தபட்சம் 2 இலட்சம் டன் அரிசியைத் தருவதாக மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் மேலும் கேட்டு வருகிறோம். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுள்ள வறட்சியைக் காரணமாகக் காட்டி, தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு அளிக்கப்படும் அரிசியைத் தவிர மேலும் இரண்டு இலட்சம் டன் அரிசியை வழங்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் ரேஷன் ஷாப்புகளில் புஞ்சைத் தானியங்களை எவ்வளவு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். இப்போது பஞ்சப் பிரதேசங்களில் அது கூட கிடைக்க வழியில்லை. ஆகவே நியாய விலைக் கடைகளில் புஞ்சைத் தானியங்களையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற போது உருப்படியான வேலைகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும். கஞ்சி-திண்டுக்கல் இரயில் பாதையை அமைக்க மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகைச் செய்தி இருக்கிறது. இதை இந்த கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பித்தால் பயன்படும். வெறும் மண்ணை வாரிப் போடும் திட்டம் என்றில்லாமல், கிராமப்புறங்களில் டிஸ்பென்சரிகளைக் கட்டுதல், இரயில்வேக்களைப் போடுதல் போன்ற வேலைகளுக்கு இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வேலைகளில் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் காண்ட்ராக்டைப் பொறுத்த வரையில், நமக்கு நல்ல அனுபவம்

[1981 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஏற்கெனவே இருக்கிறது. சோடு போடுவதைப் பொறுத்த வரையில், ஒழுங்காகத் தான் போடுகிறார்கள். இருந்தாலும் சென்ற காலத்தில் நடந்ததைப் பார்க்கும் போது, அரசே நேரிடையாக மேற்பார்வை செய்யக் கூடிய அளவிற்கு அரசே பொறுப்பேற்று நடத்தினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர்க் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், பழைய பாக்கியை 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையில் கட்டுகிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் மின்சாரமும் இல்லை, தண்ணீரும் இல்லை, பயிரும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் எப்படி பழைய பாக்கியைக் கட்டுவார்கள்? குறைந்தபட்ச வருவாய் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதை ஒத்திவைத்தாலொழிய வேறு வழியில்லை. ஆகவே 1 பிளஸ் 1 என்று கட்டுவதைப் பின்னால் கட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

கண்காணிப்புக் குழுக்களைப் போடுகிறபோது மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று பார்க்காமல் சர்வ் கூட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை, அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களைப் போடுவதற்கு அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

வறட்சி உள்ள பகுதிகளை உள்ளபடி சொல்லி, பஞ்சம் உள்ள பகுதிகளை பஞ்சப் பகுதி என்று உள்ளபடி அறிவித்து, அதற்கான பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். இதை மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும் என்றால், தமிழக அரசுக்கு மக்கள் துணையாக இருப்பார்கள் என்று கூறி வறட்சியைச் சமாளிக்க தைரியமாக மாநில அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை தவறியதால் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலைமை குறித்த அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி கலத்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பருவ மழை பொய்த்தது என்பது நேற்று, இன்று நடந்த விஷயமல்ல. கூர்ந்து பார்த்தால் மூன்று வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்து மழை பெய்யும், ஒரு வருடம் சரியாக மழை பெய்யாது என்பது தெரியும். இது வரலாறு. ஆகவே, முன்னெற்பாடாக கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் ஓரளவிற்கு சேமிப்பு செய்வார்கள். ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை புயல் அடிக்கும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கதைகளில்கூட 12 வருடங்களுக்கு மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவரை இழுத்திருப்பது டீக்கிரம் முடிப்பதற்காகவா ?

திரு. சி. இராமலிங்கம் : நல்லதங்காள் கதைகளில் கூட நாம் அப்படிப் பார்க்கிறோம். மக்கள் அந்த அளவிற்கு முன்னேற்பாடாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத் தான் இதையெல்லாம் நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதைப் போலவே அரசும் முன்னேற்பாடாக இருக்க வேண்டும் என்று கதைகளில் வருகிறது. பல ஆண்டுகளாகவே பருவ மழை பொய்த்திருக்கிறது என்பது வரலாற்று உண்மை.

பருவ மழை பொய்த்திருப்பதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசிடத்திலே இருந்து நாம் நிதியைப் பெற வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களே நம்மோடு ஒத்துழைத்து குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எவ்வளவு உதவித் தொகையைப் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். அதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கடந்த காலங்களில் கூட வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் அறிவேன். அப்போது பல கை பம்புகளை அமைத்தார்கள். அப்போது 350 ரூபாய்க்கு விற்பனை கை பம்பு திடீரென்று 650 ரூபாய் என்று விலை உயர்ந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம், பம்பாயிலிருந்து ஒரு கம்பெனிக்காரர் வந்து உயர்த்திவிட்டதுதான். அந்தக் காலத்திலே விலையை ஏற்றி காண்ட்ராக்டர்கள் சம்பாதித்தார்களா அல்லது வேறு யார் சம்பாதித்தார்கள் என்ற விவரத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை. அதேபோன்ற நிலைமை இப்போது வரக்கூடாது என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். டெண்டர்கள் 'கால் ஃபார்' செய்துதான் வேலைகளை ஒப்படைக்க வேண்டும், நியமன முறையில் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நம் நாட்டிலே உள்ள காண்ட்ராக்டர்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் காண்ட்ராக்டர்களாக இல்லை. தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்களும் காண்ட்ராக்டர்களாக இருப்பதாக என் கண்ணில் படவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதிலாவது ஒத்துழையாகப் பேசினாரே.

1981 மார்ச் 5]

திரு. சி. இராமலிங்கம் : என்னைக்கும் அப்படிப் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போதுள்ளவர்களைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்தவர்களாக, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். காண்ட்ராக்டர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள்தான் டெண்டர் அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், புதியதாக ஒருவர் டெண்டர் போட்டால், ஒரு கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், அதற்காக 700 ரூபாய்க்கான இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டியிருக்கும். தற்போது பெரும்புள்ளிகள்தான் ரோடு வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். துறை போடுவது, கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளுக்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை அவர்கள்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நியமன காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கக் கூடாது என்பதல்ல, கொடுக்கலாம். ஆனால் நல்லவர்களாகப் பார்த்துக் கொடுத்தால் பழுது வராது. விஷயம் தெரிந்தவர்கள்தான் தவறு செய்வார்கள். விஷயம் தெரியாதவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள். ஆகவே அவசரக் காலத்தில் நியமன காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்கு நான் அடிக்கடி போய் வருவதுண்டு. கடந்த வாரம் கூட சென்றிருந்தேன். கடற்கரையோரம் தான் மழை பெய்திருக்கிறது. சாத்தனார் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் ஒரே வறட்சி. கடற்கரையோரத்திலிருந்து 30 மைல்களுக்கு அப்பால் மழை பெய்யவில்லை. கோள மாநிலத்தில் கூட தென்மேற்குப் பருவ மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை. பாலக்காட்டில் கூட இந்த வருடம் மழை பெய்யவில்லை. நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இப்படி நடைபெறுகிறது. கடற்கரையோரப் பகுதியைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் இல்லை. விதைத்த பயிர்கள் சாவியாகி விட்டன. மாடுகளுக்குக் கூட தினி இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மக்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வறட்சி நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நந்தன் கால்வாயில் வேலைகளைச் செய்யலாம். அந்தக் கால்வாய் வேலையைத் துரிதப்படுத்திச் செய்யலாம்.

(நண்பகல் 12-00)

தூர்த்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்தும் வேலைகளையெல்லாம் அரசு செய்து வருகிறது. இதைப்பற்றி சட்டப்பேரவையிலேகூட அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதை இன்னும் துரிதப்படுத்தி, அதற்கான ஆதாரங்களோடு வேலைசெய்து வருகிறார்கள். நெய்வேலிச் சுரங்கத்திலே தண்ணீர் எக்கச்சக்கமாக வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் கடலிலே வீணாகப்போகிறது. அதை தென்னாற்காடு

[சி. இராமலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 6]

பகுதிக்குப் பயன்படுத்துவது என்றும் ஏற்கெனவே ஒரு திட்டத்தைப் போட்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் செயல்படும் வகையிலே இந்த நேரத்திலாவது அதைப் பயன்படுத்தி, பொது மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 'கடைசியாக' என்று ஆசம்பியங்கள்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கோள அரக நமக்குத் தண்ணீர் ஒரு கோட்டுக்கூட கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். நம்முடைய மேலவைத் தலைவர், அவர்கள் கூட ஒரு காலத்திலே எல்லைப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்கள் நடத்தியபோது நாங்களும் அதிலே பங்கு கொண்டோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இருந்த காலத்திலே நாங்களும் பங்கு கொண்டோம். அந்தப் பகுதியை சமீபத்திலே சுற்றிவருகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த நேரத்திலே சமணச் சாமியார் ஒருவருக்குக் குரு பூஜை நடந்தது. அந்த நேரத்திலே கோளத்திலுள்ள கோழிக்கோட்டில் உள்ள ஆல் இந்தியா ரேடியோவில் ஒலி பரப்பினார்கள். நான் அதை ஏன் பேசுகிறேன் என்றால், ஒரு ஆதாரத்திற்காகப் பேசுகிறேன். அதை வானொலியிலே ஒலி பரப்பினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே ஒத்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : அதிலே என்ன சொன்னார்கள் என்றால், கொல்லம் பகுதியைப் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டபோழுது அங்கே சமண சமயத்தினுடைய சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டன. அப்படி நிறுவப்பட்ட சமணக் கோயில்களும் ஸ்தூபிகளும் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன என்று சொல்லி அந்த வானொலியிலே ஒலி பரப்பினார்கள். கொல்லம் பகுதியை பாண்டியர்கள் தலைநகரமாக வைத்து ஆண்டார்கள் என்றார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னபோது, அது எந்த எந்தப் பகுதி என்று நான் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். தேவிசுளம், பிரமேடு, இடுக்கி போன்ற தாலுக்காக்கள் எல்லாம் அதிலே வருகின்றன. அந்த எல்லைப் போராட்டத்தின்போது அந்தத் தாலுக்காக்களை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் போராடிய நேரத்திலே, அரசியல் குழ்நிலைகள் காரணத்தினாலே அந்தப் பக்கம் போய்விட்டது. அந்தப் பகுதியில் 100-க்கு 55 சதவிகிதம் பேர்கள் தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் மலையாளம் பேசுகின்ற மக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் நான் கேட்டேன்,

1981 மார்ச் 5]

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

எங்களுடைய அரசும் உங்களுடைய அரசும் தண்ணீர் பற்றிப் பேசுகின்றனவே, அதைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள். லீனாகப் போகின்ற வெள்ளம் எங்கே போனால் என்ன? எந்தப் புழாவில் போனால் என்ன? புழாவில் என்றால் அவர்கள் ஆறு என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட கொடுக்க முடியாது என்று இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு சொல்லியது. ஆனால் இன்றைய அரசு, மாண்புமிகு நாயனார் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள அரசு பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்திருக்கிறது. மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகளை, கிழக்கே திருப்பிலிடுகின்ற ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவில் அந்த அரசும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசும் பேச்சு வார்த்தை நடத்துகின்றன. அங்கே கோள மக்களைப் பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் தமிழர்கள்தான், சோ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ரேடியோவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துச் சொல்கிறேன். கோழிக்கோடு ரேடியோவில் ஒலிபரப்பப்பட்டபோது அப்படிச் சொல்லப் பட்டது. இதைப்பற்றி சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூலிலேகூட சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை இயற்றியவர் சோ மன்னவின் தம்பியான இளங்கோவடிகள் என்று கூறிற்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள், இலக்கியச் சொற்பொழிவே நடத்துகின்றார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : உறுப்பினர் அவர்கள் பாண்டிய மன்னர்களைப்பற்றிக் சொல்கிறார்கள். பேச விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : அந்தக் கொல்லம் பகுதியில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று வரலாறு இருக்கிறது. ஆகவே சோ நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய அத்தனை மக்களும் தமிழர்களாக இருப்பதால், கோள அரசும், தமிழ் நாடு அரசும் ஒன்றாக ஒரு காலத்திலே இணையும். அது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. மக்களில் சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். என்றைக்காவது இந்த இரண்டு நாடும் ஒரு காலத்தில் இணையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று இந்த ஏற்பாட்டினை நம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். அந்தப் பேச்சு மேலும் நீடித்து அந்த மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகள் எல்லாம் கிழக்கே வந்தால், நம் நாட்டில் வறட்சியில்லாமல் செய்துவிடலாம். அதற்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் முனைப்பாக இருக்க

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நல்லசிவன், மாணிக்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அங்கே கிராமங்களில்... பேசுகின்றபோது... கூட்டத்திலே சொல்லலாம். இடதுசாரி கட்சியினர் மனம் மாறியிருக்கிறது. ஒரு சாராருடைய மனம் மாறவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி கட்சியினருடைய மனம் மாறவில்லை. மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகளைக் கிழக்கே மாற்றினால், தமிழ் நாடு என்றென்றைக்கும் சுபிட்சமாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். இந்தக் காரியத்தை முன் நின்று செய்கின்ற எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு இந்த நாடும், இந்த நாட்டு மக்களும், மன்றமும் என்றைக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களை வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Hon. Chairman, I thank you for giving me an opportunity to say a few words on this occasion. Insignificant people like me have no particular section of people to support. As the late President Dr. Zakir Husain said "Bharath is mine", to me and people like me "Tamil Nadu is mine". I want to say a few things and I do not want to cover what the Members of the Legislature have already spoken, including the Members of the Legislative Assembly.

Sir, we seem to be waiting for a crisis to come for fighting on a war footing. During my younger days I had been to villages in connection with Nutrition programme and otherwise and I am speaking out of my own experience. When we tell them anything, the villagers also listen to us. They say like this :

“அம்மா கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள். சாப்பிடுவதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்றாலும், குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுத்தால் போதும்”

We had droughts and drought prone areas. ;

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் :- பசித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் குறைந்தான் தமிழில் கேட்க முடியும் போல் இருக்கிறது.

திருமதி தாரா செரியன் : பத்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் நான் தமிழிலேயே பேசுவேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அங்கிலத்திலேயே பேசி விடலாம்.

1981 மார்ச் 5]

THIRUMATHI TARA CHERIAN: I would like to say that we have always had drought prone areas in Tamil Nadu. We need not wait for a crisis to come. Government may come and Government may go. Men may come and men may go but the Government will have to remember that it should do certain things for ever. The people in the villages require one square meal a day, a little house and pure drinking water. Even there basic amenities we have not been able to provide them, in spite of 33 years of independence. I can also understand the difficulties like population explosion, money not being available and, therefore, I would like to say, without covering what has already been stated, that there is persisting drought in many of our villages. I happened to find one beautiful article by a Hyderabad Reporter in the main page of the 'Hindu' on this problem. If we could get our reporters and give them a vivid picture and if we get the Press involved in this, we would be able to know where the drought area is, how we are not able to cover it, how many crores of rupees have been spent and how much more is necessary. I am happy about the Hon. Minister saying that there will be no problem about finding funds. But, the spending of funds, by itself, is not enough. We have to be careful to see how the funds are going to be spent. Wherever there are bottlenecks, a group of people can sit together and solve the problems. If one part of a machinery does not work, the whole work done by that machinery will come to a standstill. Therefore, the work has to be done in a co-ordinated way so that we may have better work done and also have quicker achievement of what we want to do. If we provide a deep well now, after some time a necessity may arise to deepen it further. Thus, a vicious circle will come into existence. Then, what is the use of going on deepening, because after a limit of depth, there will be only rocks. In that case, it will be the men who will be much more in trouble than the women. The hon. Members who have spoken have not referred to the work that is to be done by the Health Department. When our Government are trying to do their very best, let them do it in a co-ordinated manner so that the various departments like the Health Department, King Institute, etc., can take part in the work. For example, if a small bottle containing sample of water taken from a well is given to the King Institute, they should be able to say very quickly whether the water is potable or is fit for washing purposes only. Therefore, I suggest that there should be a co-ordinated team of various departments who could work together and approach the problems jointly so that the people for whom the works are undertaken may get the benefits.

(Thirumathi Tara Cherian)

[1981 மார்ச் 5]

Sir, I am happy to see reports in the newspapers that a people's panel will be formed to help in the relief work. I think that the Hon. the Revenue Minister is thinking of having people's committees at the district and taluk levels and, naturally, the M.L.A.'s belonging to the respective areas will take interest in the work. While commending it very much, I would like to know what is going to be done about the metropolitan City of Madras. In Madras, we have many industrialists, voluntary organisations and international organisations who have got many rigs. Even on previous occasions they spread the use of those rigs for drought-relief work. But, I am sorry to say—and I hope I will not be misunderstood—that not even a simple 'Thank you' is said publicly to those people. Now, we expect to get rigs from the Government of India. At the same time, if we try to find out the industrialists, etc., whether they could spare the use of some of their rigs and, if they are willing, how to transport the rigs, etc., it would be very helpful.

(பிற்பகல் 12-10)

Sir, in dealing with the drought problem a consistent effort is necessary. In a drought condition, distress to human beings and cattle is bound to happen. Therefore, Government have to think of having a group of people to take care of drought relief work, provision of water, fodder, etc. Finding ways and means of looking after the drought-prone areas well ahead of time is very necessary. There are many media through which publicity about the drought relief work could be given. Our Press has always been very helpful and has been co-operating with us. The All India Radio and the Television can also be used for giving publicity to the drought relief work. I am happy that the Hon. Minister has stated that about 150 units are going to take part in the drought relief work. But, how will the people know about the amount of work turned out by each unit? Only if due publicity is given to the work of each unit, the villagers will know where to go for help and what kind of help is available. The Central Social Welfare Board and the Social Welfare Directorate can look after the schools in the drought-affected areas. But, what is the use of sending children to schools in such areas, if there is no drinking water in the schools. It will be good if a small group of people could be entrusted with the responsibility of providing potable water to those school children. The Government have got very big policies for meeting the drought situation but small

1981 மார்ச் 5]

(Thirumathi Tara Cheria)

things have not been taken care of. Therefore, the Government should have two policies—one a short-range policy and another a long-range policy. Besides, if proper publicity is given, people may know what is being done for them.

Sir, another thing is the conservation of forests and trees. This is one of the reasons for our seasonal difficulties and unless stringent action is taken by the Government and the people, conservation of forests will not be possible.

We talk of abolition of bonded labour. But still we have bonded labour in certain places. Still we have got Harijan colonies and still we have got the poorer sections of people in certain areas. We will have to see that Missions like the Ramakrishna Mission preach unity, national integration, community integration, etc., as the Gandhi Gram people are doing, so that water may be available for these people. Therefore, we will have to have these people working side by side to give spiritual inspiration and to have combined, united and co-ordinated work and I am sure we will be able to make the crisis not so badly felt. At the same time, the Government must come forward and give priority to this. By all means we can take part in all the schemes; but we have not got the priority system whereby at least the basic amenities will be immediately given to the people. Thank you.

திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழ் நாடு எங்கும் வடகிழக்கு, தென் மேற்குப் பருவ மழை தவறியதால், வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிலை நிலவுகிறது. குறிப்பாக காவிரி பாயும் தஞ்சை மாவட்டத்தையும், தாமிரவரணி பாயும் சில தாலுக்காக்களையும் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் கடுமையான வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு, மிகப் பெரிய அளவிற்கு மழை பொய்த்ததால், இத்தகைய வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி காரணமாக கிராம மக்கள் குடிநீருக்கு மிகவும் அவதியுறுகிறார்கள். வறட்சி காரணமாக குடிநீர் பற்றாக்குறை, உற்பத்திக் குறைவு, அதுவும் குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்திக் குறைவு, வேலை வாய்ப்புக் குறைவு ஆகிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலதலத்தில் இன்னும் கடுமையான குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம்.

(திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்)

[1981 மார்ச் 5]

ஆகவே முதற்கண் குடிநீர் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கு உடனடியாக
போர்க்கால துரிதத்தோடு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி குறைந்
திருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி கோதுமை மற்றும்முள்ள உணவுப்
பொருள்களை பெருமளவிற்கு நமது மாநிலத்திற்குத் தருவித்து, கிராமப்
பகுதி மக்களுக்கு கோதுமைப் பண்டங்கள் மற்றும் கம்பு, கேப்பை போன்ற
உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மத்திய
அரசிடம் கோதுமை கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கிறதென்று அறிகிறோம்.
ஆகவே அரிசி கிடைக்காவிட்டாலும்கூட, கோதுமை மற்றும் புஞ்சைத்
தானியங்களை விநியோகிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த
ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. எனவே
விலைவாசிகள் கூடுதலாகியிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் நெல்லுக்கு லெவி
ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். லெவி காரணமாக நெல் விலை மேலும் அதிகரித்
திருக்கிறது. உற்பத்தி சரியான அளவில் இல்லாதபோது, ஏக்கருக்கு சராசரி
விளையக் கூடிய அளவிலிருந்து மிகவும் குறைந்துள்ளபோது, லெவிக்குக்
குறைந்த விலையில் கொடுப்பதால், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய
நியாயமான கூடுதல் விலை கிடைக்காத அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.
தஞ்சை மாவட்டம் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் லெவி கொள்முதல் முறையை
ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சி காரணமாக
கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வண்ணம்,
கிராமங்களிலுள்ள கண்மாய்கள், கால்வாய்களைத் தூர் எடுக்கும் பணியை
உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அடுத்து வரும்
மழைக் காலங்களில் போதிய நீர் அங்கே தங்கும். அந்த அளவிற்கு
கண்மாய்களை ஆழப்படுத்த வேண்டும். ஆழப்படுத்துவதன் காரணமாக
போதிய அளவிற்கு நீர்ப் பிடிப்பு அந்தக் கண்மாய்கள் பெற வாய்ப்பாக
இருக்கும்.

நதி நீர் பாசன வசதிகள் இல்லாத இடங்களில், அதாவது மழை நீரை
உபயோகிக்கும் இடங்களில், வறட்சி அடிக்கடி ஏற்படுவதால், அந்த நிலையைப்
போக்க நிரந்தரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மதுரை,
இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில், பாசன வசதிகளை அதிகப்
படுத்த வேண்டும். மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதி நீரை கிழக்கு நோக்கிப்
பாய்ச்சுவதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் கோள முதலமைச்
சருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில்
வெற்றியடைந்து, மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகள் கிழக்கு நோக்கிப் பாய,
உரிய திட்டங்களை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்]

வறட்சிக் காலங்களில்தான் சில பெரிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் அந்தக் காலத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் அந்த மாதிரி ஏற்பட்டதுதான். இப்போது மரக்காணம் வரையில் அந்தக் கால்வாய் இருக்கிறது. முன்பு வேதாரண்யம் வரை இருந்தது. இப்போது சென்னையிலிருந்து வேதாரண்யம் வரை தூர் எடுத்து, கால்வாய்ப் போக்கை வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இப்போது எரிபொருள்களின் பற்றாக்குறையால் மற்ற போக்குவரத்துக்களுக்கான கட்டணம் அதிகமான நிலையில், கால்வாய்ப் போக்குவரத்து ஏற்படுத்துவதால் கட்டணமும் குறையும், அதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் உண்டாகும். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் சில தாலுக்காக்களில் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபை மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, பெரிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் கேட்க வேண்டும். யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி என்பதுபோல வறட்சி நிவாரணத்திற்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது குறைந்ததாகும். எனவே மத்திய அரசு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபை மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கையை இங்கே மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ளார்கள். அதன் மீது நான் கழகத்தின் சார்பில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணி சம்பந்தமாக இந்த அரசு எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கை ஆமை வேகத்தில் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்பது மாவட்டங்களில் தான் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே எல்லா மாவட்டங்களிலும் இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. வறட்சியால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக மக்கள் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். பெரியார் மாவட்டம் கோவையிலே சில பகுதிகள் போன்றவை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 மார்ச் 8]

முழுமையாக இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அவசர அவசரமாக இதைத் தயாரித்திருப்பதால், சரியான நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே நான் தெரிந்துகொண்ட வரையில் இன்றைக்கு மாடுகளுக்குத் தீவனம் இல்லாமல் அவைகள் எல்லாம் கேரளாவிற்கு விற்பனை யாவதற்காக அடிமட்டுகளாகச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன.

வேலையில்லாத மக்கள் இன்றையதினம் பெங்களூர் போன்ற பகுதி களுக்குக் குடியேறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதுசம்பந்தமாக ஆட்சியாளர்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை, நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு போன்றவற்றின் மூலம் 47 ரிக்குகளைக் கொண்டு குடிநீருக்காக ஆழ்க்கிணறுகளைத் தோண்டிப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியாரும் இன்றையதினம் இதுமாதிரி துளைபோடுகிற கருவிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரே நாளில் 200 அடி ஆழம் கூடத் தோண்டிவிடுகிறார்கள். ஒரே நாளில் ஒரு குழாய்க் கிணற்றை அமைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை போன்றவற்றில் ஒரு குழாய்க் கிணற்றை மாதக் கணக்கிலேதான் அமைக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 60 அடிக்கு மேல் அவர்கள் துளை போடுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், இத்துறையிலிருக்கும் அதிகாரிகள் ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இதில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு 8 மணி நேரம் தான் வேலையாம். ஆனால் தனியார் 24 மணி நேரமும் இரண்டு ஷிப்ட் போட்டு வேகமாக வேலையைச் செய்து முடிக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த வறட்சிக் காலத்திலாவது நம்முடைய அரசுத் துறைகளும் இரண்டு ஷிப்ட் போட்டு பணியாற்றி, இந்த 47 ரிக்குகளையும் கொண்டு வேகமாகக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி, நாட்டு மக்களுடைய குடிநீர்ப்பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டும், அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து ரிக்குகளை வரவழைக்க இருக்கிறார்கள் என்று நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வேறொரு மாநிலத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ரிக்குகள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவையா அல்லது தனியாருடையதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாரிடத்திலிருந்து ரிக்குகளை வரவழைத்து நாம் குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதை விட, நம்முடைய தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை

1981 மார்ச் 5] (திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

போன்றவற்றின் மூலம் அதிகமான ரிக்குகளை வாங்கி அவர்கள் மூலம் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முயற்சி செய்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குழாய்க் கிணறு என்கிற வீதத்தில் அமைக்கலாம். குடிநீர்ப் பிரச்சினை பிகப் பயங்கரமானதாக இன்றைக்கு மாநிலம் பூராவும் இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரிலே கடந்த ஆறு மாதங்களாக ஒரு குடம் தண்ணீர் 25 காசு, 40 காசு என்று விற்கப்படுகிறது. நகராட்சி எவ்வளவுதான் அதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் கூட, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அதுபோல் சேலத்தில் ராசிபுரம் பகுதியில் பல்வேறு இடங்களில் மக்கள் 2 மைல் 3 மைல் தூரத்திற்கு நடந்து சென்று குடங்களில் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிக் குடத்தை ஏந்திக்கொண்டு செல்கின்ற தாய்மார்கள் தண்ணீர் எடுக்க கிணற்றுக்காரன் சம்மதித்தால் தான் எடுக்கவும் முடிகிறது. இவ்வளவு தொலைவிலிருந்து தாய்மார்கள் குடிநீர் எடுத்துவர பிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆனால் சாராயம் மட்டும் நாடு பூராவும் கிடைக்கிறது. குடிநீர்ப் பிரச்சினை மட்டும் கீர வழியைக் காணோம். தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் கூட வறட்சி நிலை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் எப்படி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல் தர்மபுரி மாவட்டமும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சேலம், தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களையும் வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்க வேண்டும், பஞ்ச மாவட்டங்களாக அறிவிக்க வேண்டும், அதற்குரிய எல்லாச் சலுகைகளையும் இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிலையையொட்டி, அரசின் நிதியைக் கொண்டு என்னென்ன திட்டங்களை வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். கிராமப்புற தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் ஏற்கெனவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்கள். மத்திய அரசு வேலைக்கு அரிசி கொடுக்கின்ற திட்டத்துக்கு அரிசி கொடுக்கிறது. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 30 ஆயிரம் டன் அரிசி கிடைத்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மாநிலம் அதைக் கொடுத்தது? மத்திய அரசு அதை வழங்கியதா? ஏற்கெனவே உணவுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ற திட்டத்தின் கீழ் உள்ள வேலைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதுசம்பந்தமாக அரசாணை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அவர்கள் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் திட்டம் இப்போது நடைபெறவில்லை. வேலை

(திரு. சோ. ஆறுமுகம் [1981 மார்ச் 5]

வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அரசு நிதி ஒதுக்கி, கிராமங்களில் பாதைகள் அமைத்தல் போன்று இன்னும் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பல்வேறு திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதன்மூலம் அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். கிராமப்புறங்களில் மக்கள் பஞ்ச நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால், அவர்கள் பஞ்ச நிலையில் வாடுகின்ற நிலையில், கிடைக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு அங்கே கிடைக்கின்ற உணவை வாங்கி உயிர்வாழ முடியும். இந்த அரசு இதற்கென்று நிதி ஒதுக்குவதுடன், மத்திய அரசோடும் தொடர்பு கொண்டு இதற்கென அதிக நிதியை ஒதுக்கி, நல்லமுறையில் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பணிகளையெல்லாம் நிறைவேற்ற அதிகாரிகளுக்குப் பூரண சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும். அரசு விழாக்களை நடத்துங்கள், மந்திரிகளுக்கு வரவேற்பு கொடுங்கள். அதைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்படி வரும்போது அதற்கு எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்கள், அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள், அதிகாரிகள் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற முறையில் ஒரு அறிவிப்பினை இந்த அரசு தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் அனுபவரீதியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன். ஓர் அமைச்சர் வருகிறார் என்றால், அவர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அங்கே அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். அப்படி வருவதால் அங்கே ஒரு காரியமும் நடைபெறுவதில்லை. இது எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று. வறட்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலாவது அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும், யாரும் அமைச்சர்கள் வருகின்ற இடங்களுக்கு வரக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்வது போன்ற நேரங்களில் எல்லா அதிகாரிகளும் அங்கு வர வேண்டுமென்று நிச்சயமாக இந்த அரசு வற்புறுத்தியதில்லை. பொதுவாக அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அங்கிருக்கின்ற முக்கியமான எல்லா அதிகாரிகளும் வருவது நல்லது என்கிற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் செயலாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி வந்து அந்தந்த இலாகாக்களில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை, சங்கடங்களை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அதுபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த நேரத்தில் இன்னின்ன குறைகள் இன்னின்ன இடங்களில் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அதிகாரிகள் உடன் இருந்தால், உடனே

1981 மார்ச் 5]

(டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே)

அங்கேயே உத்தரவு போடுகிறோம். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் அதிகாரிகள் அங்கு வருவது உறுப்பினர்களுக்கும் நல்லது தான். அதிகாரிகள் அங்கு இருக்க வேண்டாமென்று இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார். அதிகாரிகள் அங்கு வா வேண்டாமென்கிற முறையில் நாம் உத்தரவு போட்டோமென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே ஏன் அதிகாரிகள், அமைச்சர் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற இடத்திற்கு வரவில்லையென்று குறை சொல்வார்கள். அதிகாரிகளை அடிக்கடி வரவழைக்காமல் அதே சமயத்தில் பொதுமக்கள் திருப்தி கொள்ளும் வகையில் நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்த நிலைமைகள் இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இதெல்லாம் புதிய அனுபவங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே கூட தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் வருவதன் மூலமாக பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அது இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், கிராமங்களிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது என்ற நிலைமைகள் இருக்குமானால், நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க வசதியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புதிய அனுபவங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வது, கூடிய வரையில் இதை நாம் 'என்கரேஜ்' பண்ணாமல், வரக்கூடிய அதிகாரிகளை மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : இதெல்லாம் புதிய அனுபவமாகத்தான் இருக்கின்றது. கலெக்டர் வருகிறார் என்று சொன்னால், அவர் மூலமாகவே இவைகளைச் செய்யலாமே !

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : புதிய அனுபவம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போல, முன்பு அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படி உத்தரவிட்டிருந்தார்களா ?

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அமைச்சர்கள் வரும்போது தேவையில்லாமல் அதிகாரிகள் வரக்கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு, அவைகள்

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 மார்ச் 5]

நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை வருகிறபோது, அதிகாரிகள் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறேன். “இன்றைக்கு ‘மக்கள் குழு’ ஒன்று போட்டுக் கூட இதையெல்லாம் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று நாங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், சேரக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சேரலாம்” என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதாக நான் அறிந்தேன். யார் யார் சேர விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களை விண்ணப்பம் போடச் செய்து அரசு அவர்களைப் போடுவது என்பது கண்துடைப்பு வேலை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்தந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற முக்கியமானவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு யார் யாரைப் போடலாம் என்று கேட்டு, ஆராய்ந்து போட வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால், முன்பு பஞ்சாயத்துக்களிலே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படிப் போடப்பட்டார்களோ அதுபோலத்தான் இருக்கும். முன்பெல்லாம் கையாலே நீர் அடிக்கும் குழாய்கள் எல்லாம் போடுவது பஞ்சாயத்து அளவிலேதான் இருந்தது. பிறகு அந்தப் பணி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றப்பட்டது. இப்போது அது குடிநீர் வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு 100-க்கு 95 குழாய்கள் வேலை செய்யவில்லை. ஆகவே, புதியதாக இத்தகைய கிணறுகளை அமைப்பதைவிட்டு ஏற்கெனவே இருக்கும் கிணறுகளைப் பழுதுபார்த்து சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு பக்கம் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. மறுபக்கம் வறட்சி நிலை இருக்கிறது. 30—5—1980-லே அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.70 என்று இருந்தது, இன்றைக்கு ரூ. 3.40 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. கடலைப் பருப்பு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 4.90 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 5-05 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 11-00 ஆக இருந்தது, இன்றைய தினம் 13-00 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடலையெண்ணெய் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 9-00 ஆக இருந்தது இப்போது 13-00 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. பொட்டுக்கடலை ஒரு கிலோ ரூ. 4-75 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 7-80 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. மிளகாய் 1 கிலோ ரூ. 7-00 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 10-00 என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. நல்ல வெல்லம் 1 கிலோ ரூ. 2-80 ஆக இருந்தது இன்றையதினம் ரூ. 4-00 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அஸ்கா 1 கிலோ ரூ. 5-50 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 7-10 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தேங்காய் எண்ணெய் 1 லிட்டர் ரூ. 15-00 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 19-50 என்ற அளவிலே உயர்ந்திருக்கிறது. காப்பித்தாள் 1 கிலோ ரூ. 15 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 18 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. வாஷிங்சோப் 1 பார் ரூ. 3 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 4-20

1981 மார்ச் 5]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இதுபோல எல்லாப் பொருட்களுடைய விலையும் 30—5—1980 லே இருந்ததைவிட 3—3—1981 லே உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு விலைகள் உயர்ந்துகொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கையை எடுத்தது? 15 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளைக் கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படுத்தி இந்தப் பொருட்களையெல்லாம் குறைந்த விலையிலே கொடுப்போம் என்று இந்த அரசு அறிவித்தது. இந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட சிறப்பு அங்காடிகள் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்ததா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு அரசாங்க அலுவலர்கள் 'எங்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்களை வழங்க வேண்டும்' என்று கேட்கிறார்கள். தற்போது வறட்சி நிலைமை களைப் பார்க்கும்போது, ஏறிவருகின்ற விலைவாசிகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். மின்சார நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூறியிருக்கிறார்கள். நூற்பாலை களுக்கு மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை, விவசாயத்திற்கு, சிறு தொழில் களுக்கு, பவர்-லூங்களுக்கு மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னபோது, இன்னும் ஒரு வார காலத்திற்குள் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு வார காலத்திற்குள் நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போய்விட்டிருக்கிறது. இதனால் லட்சக் கணக்கான பேர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இருக்கின்ற மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் சரியாக வேலை செய்யும் அளவுக்கு இந்த வாரியம் நடவடிக்கைகளை எடுத்து, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம், இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்கி, தட்டுப்பாடு இல்லாத ஒரு நிலைமை இருந்தால், இப்படிப்பட்ட வறட்சி காலத் திலே ஏற்படும் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க முடியும். அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இவைகளையெல்லாம் செய்யாவிட்டல், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் பட்டினியால் சாகும் நிலை ஏற்படும். அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால், இந்த ஆட்சியாளர்கள் அதைச் சமாளிக்க முடியாது. பட்டினியால் பஞ்சத்தால் இறப்பவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை இங்கே இருக்க வைத்துவிட்டு கொஞ்சநேரம் வெளியே போய் வந்தார்கள். நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எல்லா மருத்துவ மனைகளிலேயும் நல்ல டானிக்குகள் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் பஞ்சத்தால் வாடும் மக்களுக்கு உதவ முடியும். மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை, மழையில்காலமையால் பயிர்கள் வறட்சி,

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 மார்ச் 5]

குடிப்பதற்குக் குடிநீர் இல்லை என்ற பிரச்சினைகளை யெல்லாம் தீர்க்க அரசு முனைப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகச் சொல்லி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறட்சி நிலைமை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பருவ மழை பொய்த்து விட்டதால், ஏரி குளங்கள் நீர்த் தேக்கங்கள் எல்லாம் வற்றிப் போய் இருக்கின்றன. காய்ந்து போய் இருக்கின்றன என்பதையும் பயிர்கள் எல்லாம் கருகிப் போயிருக்கின்றன என்பதையும், இந்த மன்றத்திலே அரசு அறிக்கையில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதன் மூலம் உண்மை நிலைமைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குடிநீர்த் தட்டுப் பாடும், வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் குறைந்து வருவதும், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீர், தீவனத் தட்டுப்பாடு போன்ற நிலைமைகளின் விளைவாகவும் நமது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஓரளவுக்கு இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, நகர்ப்புறங்களிலிட, நகர்ப்புறங்களிலே வாழும் மக்களை விட பாதிப்புகளுக்கு அதிகமாக ஆளாவது கிராமப்புறங்களும், அந்தக் கிராமப் புறங்களிலே வாழ்கின்ற ஏழையெளிய மக்களும். பொதுவாக நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பாதிப்பு ஆரம்பத்தில் நமக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. காரணம், ஏதோ ஒருவகையில், எப்படியாவது நகர்ப்புறங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு வசதி வாய்ப்புக்களை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதேயாகும். இந்தமாதிரி நிலைமைகள் வரும் போது கிராமப்புறங்கள் உடனடியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. மக்களுக்குத் தேவைப்படும் இந்த உணவுப் பொருட்களெல்லாம் உற்பத்தியாகக்கூடிய அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு, அங்கிருக்கும் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள், தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமைகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றன. இந்திய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை நாம் சரியான முறையிலே அணுகாமல் திட்டங்கள் தீட்டப்படுவதன் அடிப்படைக் கோளாறுதான் இதற்குக் காரணம். இதை நாம் அலுவலபூர்வமாகப் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வறட்சி நிலைமை காரணமாக வருகிற தொல்லைகளுக்குக்கூட நமது திட்டங்களின் அடிப்படைக் கோளாறுதான் காரணம். அண்ணல் காந்தியடிகளை மறந்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான்

1981 மார்ச் 5] [திரு. சி. ரா. லட்சுமிகாந்தன்]

இந்த நாட்டிலுடைய முதுகெலும்பாக கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னதை அலட்சியம் செய்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்த அளவுக்கு இப்போது பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலைமைகளால் உடனடியான இன்னல்களுக்கு, பாதிப்புகளுக்குள்ளாவோர் கிராம மக்கள்தாம். எனவே இப்படி கிராமங்களும், கிராம மக்களும் பெரு அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும்போது, அவர்களுக்கான நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது நாட்டின் தந்தை சொன்ன கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து, அத்தகைய நிவாரணப் பணிகளின் மூலம் கிராம மக்களுக்குச் சென்றடைய வேண்டிய பலன் உண்மையிலேயே சென்றடைகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் சில பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, நாட்டின் உண்மை நிலையை மக்களுக்கும், அரசுக்கும் தெரிவிக்கும் வகையில் கட்டுரை எழுதுவது, படங்களைப் பிரசுரிப்பது போன்ற பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. அத்தகைய பத்திரிகைகளை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமங்களுக்கெல்லாம் கங்களின் நிருபர்களை அனுப்பி அங்கேயுள்ள நிலைமைகளைப் புகைப்படம் எடுத்து, விவரங்களைச் சேகரித்து, நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் தெரிவிக்கும் அத்தகைய பத்திரிகைகளின் பணியை நான் மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது நன்மைகள் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே போய்ச் சேருவதில்லை; அதுவும் முழுமையாகச் சேரவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கும், அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடமிருக்கக்கூடாது. நான் நேற்று பேருந்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெரியவர், மாவட்டக் கழகத்தில் முன்பு பொறுப்பிழைக்க பெரிய பதவியில் இருந்தவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அவர் பதவிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதும் சரி, அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்ற பிறகும் பொது மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வரும் ஒரு கட்சி சார்பற்ற பெரியவர். அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அதாவது அரசாங்கம் எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அல்லது நிவாரணப் பணியை மேற்கொண்டாலும், அதன் பலன் முழுவதுமாகக் கிராம மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்று சொன்னார்.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: உறுப்பினர் அந்தப் பெரியவரின் பெயரைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: அவர் பெயரைக் குறிப்பிடுவதை நான் தவிர்க்க விரும்புகிறேன். அவருடைய கருத்துதான் முக்கியம் என்பதால் அதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அவர் சொன்ன கருத்துதான் முக்கியம் என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காக அவருடைய பெயரைக் கேட்கிறேன் என்றால் அரசாங்கத்தால் போடப்படும் கமிட்டிகளில் அப்படிப்பட்டவர்களையும் இடம் பெறச் செய்வது நல்லதாக இருக்கும், அதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு நன்மை கிடைக்குமே என்ற காரணத்தால்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: திரு. இராஜசுந்தர ரெட்டியார் என்பது அவர் பெயர். பண்ணுட்டி பகுதியில் இருக்கிறார். முன்னாள் ஜில்லா போர்டில் முக்கிய பதவி வகித்தவர். அவர் மிகுந்த அனுபவ ரீதியாக அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலிருந்து அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். தற்போது மக்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் நிவாரணப் பணிகளில் நூலில் ஒரு பகுதி கூட கிராம மக்களைச் சென்றடைவ தில்லை. இடையிலே காண்ட்ராக்டர்கள் காரணமாகவும், அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகள் காரணமாகவும் அவை கிராம மக்களைச் சென்று எட்டுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அத்தகைய கோளாறுகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யும் நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வறட்சி பற்றிய அறிக்கையில், இன்று தமிழ் நாட்டில் நிலவுகிற வறட்சிபற்றியும், நமது தேவைகள் குறித்தும், மத்திய அரசு ஏந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும் மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு ஏதேனும் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறதா என்ற விவரம் குறிப்பிடப்படவில்லை. விவரம் ஏதேனும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அவை என்ன என்பது பற்றியும், மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு உதவியை அரசு கோரியிருக்கிறது என்ற விவரத் தையும் நான் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். இதுவரை மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு விவரம் ஏதும் அனுப்பவில்லையென்றால், இனி யாவது அவற்றை அனுப்பி, பெரிய அளவில் நிதி உதவி பெறுவதற்கான

1981 மார்ச் 5]

[திரு. சி. ரா. லெட்கமிகாந்தன்]

முயற்சியில் நாம் கூடுபட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றுள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த விவரங்களை அனுப்பி அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு, அவர்களின் முயற்சி களையும் பயன்படுத்தி, மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமான அளவுக்கு, நிதி யுதவியைப் பெறுவதற்கு நமது அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, மாவட்டங்களில் பெய்த மழை அளவு குறித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் அல்ல. 1979-ம் ஆண்டில் பெய்த மழையின் அளவோடு ஒப்பிட்டுப் புள்ளிவிவரம் கொடுப்பது என்பதை ஒரு சரியான அணுகுமுறையாக என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இராம நாதபுரம், திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1979 ஆம் ஆண்டில் பெய்த மழை அளவையும், 1980 ஆம் ஆண்டு பெய்த மழை அளவிலையும் ஒப்பிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், சரியான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத் திருக்கிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். இப்படிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சராசரியாக அந்த மாவட்டத்தில் பெய்ய வேண்டிய மழை அளவையும், எந்த அளவுக்குக் குறைந்து பெய்திருக்கிறது என்ற அளவையும் கொடுப்பதுதான் சரியான முறையாக இருக்க முடியும். 1979 ஆம் ஆண்டைவிட 1980-ல் எவ்வளவு மழை குறைந்தது என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுப்பதை ஒரு சரியான அணுகுமுறையாகக் கொள்ள முடியாது.

நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து இப்படியே இன்னும் சில ஆண்டு களுக்குப் பருவ மழை பொய்த்தால், நம் நிலைமை என்ன என்பதையும் கணக்கில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இனி இப்படிப்பட்ட நிலைமை வரக்கூடாது என்றுதான் விரும்புகிறோம். தொடர்ந்து மழை பெய்வதும் அல்லது பொய்ப்பதும் நம் கையிலே இல்லை. ஆனால், தொடர்ந்து இயற்கை பொய்த்து விட்டால்—பஞ்சமோ பஞ்சம்என்ற கொடிய நிலைமைக்கு ஆளானால்—நாம் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளை நமது மாநிலம் பக்கம் திருப்பவும், கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவும் இதுபோன்ற சமயத்தில் மத்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தொலைநோக்குத்

[திரு. சி. ரா' லெட்சுமிகாந்தன்

[1981 மார்ச் 5

திட்டங்களை வலியுறுத்த வேண்டுமே தவிர, ஏதோ அந்தந்த நேரத்திற்கு நிவாரணத்திற்கான திட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது சரியாகாது. இதுவரை நாம் தொலைநோக்குத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் செயல்படவில்லை. இதுபோன்ற நிலைமை இனி தமிழகத்திற்குத் தொடர்ந்து வரக்கூடாது என்பதில் நமக்கு அக்கறை இருக்குமானால், இதுபோன்ற தொலைநோக்குத் திட்டங்களை நாம் மத்திய அரசிடம் தொடர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டும். வலியுறுத்துவதோடு நிற்காமல் இவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசின் பங்கு எவ்வளவு என்று அறிந்து அதைத் தருவதற்கு நாம் எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பு இவ்வாறு வறட்சி ஏற்பட்டபோது, செயற்கை முறையில் மழை பெய்விக்கும் முயற்சியை அப்போதிருந்த அரசு மேற்கொண்டது. அதன் பலன் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஏற்கெனவே அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் பலன் கொடுத்திருக்குமானால், இப்போதும் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்வதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். வறட்சி நிலையைப் பொறுத்தவரை, எந்த விதமான அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடமிருக்கக்கூடாது என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அப்படிப் பொது நோக்கோடு செயல்பட்டு, உண்மையிலேயே அதிகமான வறட்சியுள்ள மாவட்டங்களை வறட்சி மாவட்டங்களாக, பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவித்து, மத்திய அரசிடமிருந்து எந்த அளவுக்கு அதிகமான நிதியுதவி பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உதவி பெற்று, நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கக் கூடாது. இதில் பிரிஸ்டிஜுக்கு இடமில்லை. சுயகௌரவப் பிரச்சினை என்பது ஏதுமில்லை. அந்த அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி, குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடாற்காடு மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் மிகவும் அதிகமான பாதிப்புக்கு மக்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அங்கெல்லாம் துயர் துடைப்புப் பணிகளை விரைவில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. க. அருணாசலம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த அறிக்கை மீதான தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இந்த அறிக்கையைப் படித்தவர்கள், இது போதுமான அளவு தமிழ்நாட்டிலுள்ள

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. அருணாசலம்]

வறட்சி நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை என்பதை உணர்வார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை வெறும் மனக்குறைவு என்பதால் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. பல காரணங்களால் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி நிலைமை அதிகரித்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பெய்த மழையளவைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு குறைந்துவிட்டது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் “ வருஷ நாட்டு மலையில் மழையே ” பெய்ய வில்லை என்றால் பொதுவாகப் பஞ்சம் ஏற்படும். அங்கெல்லாம் கடலோரம் மழை பெய்தால் பிரயோசனமில்லை. அந்த மழையைக் கணக்கில் வைத்து அங்கே மழை பெய்தது என்றால், அது சரியல்ல. அந்தத் தண்ணீர் அவ்வளவும் கடலுக்குள் போய்விடும். அங்கே இருப்பவர்களுக்குக் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கிடைக்காது. எனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். இந்தக் கருத்தை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களெல்லாம் அங்கே தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால், வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நாம் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறோம். ஆனால் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் விவசாயக் கூலிகள்.

(பிற்பகல் 12.50)

அவர்களுக்கு அன்றாடம் வேலை கிடைத்து பண வருவாய் வந்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் சாப்பிட முடியும். எத்தனை நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தாலும், அவற்றிலிருந்து பொருளை வாங்கும் சக்தி மக்களுக்கு இல்லா விட்டால், அந்தக் கடைகளை அவர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தினசரி அத்தியாவசியமான வேலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். நீண்டகால நோக்கில் வேறுபல திட்டங்களை நாம் போட்டாலும்கூட, அவர்களுடைய இன்றைய நிரந்தரப் பட்டினி பசியைப் போக்கிக்கொள்ளத் தகுந்த மாதிரி வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு ஒரு முறை இப்படிப் பஞ்சம் வந்தபோது, மாநிலக் கதர் வாரியத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து, 2 கோடி ரூபாயை பம்பாயிலுள்ள கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்று வந்து, ஏராளமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே பஞ்சக் காலத்தில் உன்னூர் ஆசாரிகள்-தச்சர்கள்-கொல்லர்கள் செய்யக்கூடிய கருவிகளைக் கொடுத்து அதன் மூலம் நூல் உற்பத்தி செய்து, துணி உற்பத்தி செய்தால், பொது மக்களுக்கும் வேலை

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 மார்ச் 5]

வாய்ப்புக் கிடைக்கும், பஞ்சத்தையும் சமாளிக்க முடியும். அந்த வழியிலே கதர் வாரியத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். கதர் ஆணைக் குழுவினருக்கு இந்த மாதிரியான அறிக்கையைக் கொடுத்தால் பயன் இருக்காது. உண்மை நிலைமை என்னவென்று எடுத்துக்காட்டி ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது உதவி கிடைக்கலாம்.

எல்லா உறுப்பினர்களும், இப்போது செலவழித்திருப்பது போதாது, ஆகவே இன்னும் அதிகமான பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செலவழிப்பது என்பது நம்முடைய அரசின் கடமைகூட. இது ஒரு 'பொலிட்டிக்ஸ் ஆக்ஷன்'. பொது மக்களுக்கும் இதைச் செய்வதில் கடமை இருக்கிறது என்று உணர்த்த வேண்டும். வறட்சி, பஞ்சம் போன்ற காலங்களில் குற்றங்கள்கூட அதிகமாக வளரும். ஒன்றும் சாப்பிட வழி இல்லா விட்டால், திருட்டு போன்ற குற்றங்கள் ஏற்படும். இவற்றைச் சமாளிக்க பொது மக்களுடைய கடமைகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அரசினுடைய முக்கியமான கடமை நிதியைக் கொடுப்பது. ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்கவிடுகிறார்கள். எவ்வளவு ஒதுக்கு கிறார்கள் என்ற விவரம் பொது மக்களுக்குத் தெரிந்தால், "நம்முடைய வட்டாரத்திற்கு இவ்வளவு வந்திருக்கிறது. சரியாகச் செலவழிக்கிறார்களா?" என்று பார்க்கும் உணர்வு அவர்களுக்கு வரும். ஆகவே பொது மக்களுக்குத் தெரிகிற மாதிரி ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் இவ்வளவு, இவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் பொது மக்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள். கிராமங்களில் உள்ள சில வசதி படைத் தவர்கள் அரசு அளிக்கும் பணத்தை, காண்பாக்கட் மூலம் எடுத்துக்கொள் கிறார்கள் என்ற குறை சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு இரக்கச் சித்தம் உண்டாக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வறட்சி நிலைமையைச் சமாளிக்க பொது மக்களுடைய ஆதரவு வேண்டும் என்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கும், இந்தச் சமூகத்திற்கும் பொறுப்புண்டு. அவ்வப்போது வசதி குறைந்தவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை நாம் உண்டு பண்ண வேண்டும். வறட்சி வந்தால், அரசாங்கம் இருக்கிறது, அது அதைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறது என்று எண்ணி அதிக சௌகரியம் வாய்ந்தவர்கள் சௌகரியமாகவே இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கிடைக்கிறபோது மேலும் அரசாங்கப் பணத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிற சுயநல மனப்பான்மை உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைக் குறைத்து இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி நல்ல உணர்வுகளை வளர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையை நாம் உண்டுபண்ண வேண்டும். அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. அருணாசலம்]

வசதி படைத்தவர்களைப் பார்த்து, “அரசு இவ்வளவு கொடுக்கிறது, நீங்களும் ஈடு செய்கிற அளவில் கொடுங்கள்” என்று கேட்டு இந்த வேலைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் உள்ள ஊழியர்கள் சிலர் ஊர் ஊராகச் சென்று புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்து, “நீங்கள் வசதியாக இருக்கிறீர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவுங்கள். உங்களிடம் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஊர்க்காரர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி பிரச்சாரம் செய்திருக்கிறார்கள். இதை மேலும் ஊக்கப் படுத்த வேண்டும். நகரங்களில் குடிநீர் கிடைக்கிறது. கிராமங்களில் அப்படியில்லை. ஆகவே, பொது மக்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை வசதி படைத்தவர்கள் குறைப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்க, தலைவராக இருக்கிறவர்கள் புதிய உணர்வை உண்டாக்க வேண்டும். இது புதிய உணர்வுகூட அல்ல. பழைய உணர்வுதான். “சுத்துவக்கும் இன்பம்” பற்றி முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மறுபடியும் வற்புறுத்த வேண்டும். விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லி எல்லாவற்றையும் அரசின் தலையில் போட்டுவிட்டு சுரண்டுகிற போக்கு இருப்பதை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். பொதுவாக, சிறு தொழில்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். வீட்டிலிருந்து கொண்டே செய்கிற தொழில்களை உண்டு பண்ணி யாரும் ஊரை விட்டு வெளியே போகாத நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மழை பெய்யாத போது வேலை தேடி ஊரை விட்டுப் போய்விட்டால், திரும்ப மழை பெய்கிறபோது அவர்கள் வந்து பணி செய்வது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் செய்யக் கூடிய அவ்வளவு செலவையும் மத்திய அரசு தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பொது மக்களுடைய உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களும் இந்தப் பணியில் ஈடுபடுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிலைமைபற்றி இங்கே விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே நான் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டை விட மிகக் குறைந்த அளவிலேதான் ஆந்திரா பகுதியில் வறட்சி பாதிப்பு இருந்தது, இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும்கூட ஆந்திர அரசு முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 5]

வேண்டுகோள் தந்து, அங்கேயிருந்து நிபுணர் குழு வந்து நிலைமையை ஆய்வு செய்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த குழுவும் வரவிருப்பதாகச் செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுச் செயல்படுவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்பது நாம் எல்லோரும் வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். மிகக் குறைந்த அளவிலே பாதிப்பு இருந்தபோதிலும், ஆந்திராவில் முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது நம்முடைய அரசு தாமதமாகச் செயல்படுத்துவங்கியிருப்பது வருந்துதற்குரியது. அதைத் தவிர்க்கிற வகையிலே செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக 439 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. 439 இலட்சம் ரூபாய் என்பது மிக மிகக் குறைந்த தொகை. ஏதோ செய்வோம் என்ற வகையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூண உதவி கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் சென்றால், இப்போதிருக்கின்ற வறட்சியை விட மிகப் பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டு பஞ்சமாகக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே 439 இலட்சம் என்று இல்லாமல் 439 கோடியாகச் செலவழிக்க நாம் திட்டமிட்டு, மத்திய அரசிடத்திலே தேவையான உதவியைப் பெறுவதற்குரிய நடவடிக்கையை அனைத்துத் தரப்பிலேயும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே பல்வேறு மாவட்டங்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எப்போதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத மாவட்டம் என்று கருதிய காரணத்தாலே என்னவோ, அதிகாரிகள் மிக மிகத் துல்லியமாகக் கணக்கு எடுக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, 16.23 இலட்சம் என்ற குறைந்த தொகையைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் உரிமை காரணமாக 16.23 இலட்சம் ரூபாய் போதுமென்று அவர் கருதியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதினாலும்கூட, அதிலே அதிகாரிகளை மற்ற வகையிலே குற்றம் சாட்டுகிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு, பேராலூணி மட்டும் தானா பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அமைச்சருடைய பகுதி மட்டும் தானா பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? மற்ற பகுதிகளிலே பாதிப்பு இல்லையா? அல்லது சில பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்று தெரிந்தே விட்டுவிட்டார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கடற்கரைப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், வேதாரண்யம், திருத் துறைப்பூண்டி, திருவாரூர், நாகை பகுதி ஆகிய பகுதிகளில் சில பிரதேசங்கள் மானாவாரிப் பிரதேசங்களாக உள்ளன. புஞ்சைப் பயிர்கள் அங்கே எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது வேதாரண்யம், வேட்டைக் காரன் இருப்பு, விழுந்தமாயடி, கன்னிமேடு, அவுரிக்காடு, வண்டைல் போன்ற பகுதிகளைப் பார்த்தால் தெரியும். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இருக்கக் கூடிய நேரத்தில்கூட அங்கே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் சரிவரச் செய்யப்படவில்லை என்றால், வேறு எப்போது செய்வார்கள்? அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியை மட்டும் குறிப்பிட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் மனம் குளிரச் செய்தால் போதும் என்று அதிகாரிகள் கருதிக்கொண்டு, அதற்காக 16.23 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கினார்களா என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்த கிராமங்களில் பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கிராமம்கூட சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவரே பகுதி ஏற்கெனவே தண்ணீர்ப் பஞ்சத்திலே அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர்ப் பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சி எல்லோருக்கும் பொது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக, பட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அதற்காக தண்டனை என்பதில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, அமைச்சர் அவர்கள் மனம் குளிர வேண்டுமென்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியை அதிகாரிகள் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று அதிகாரிகள் மீது ஒரு உள்நோக்கம் கற்பிப்பதுபோல சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய கடமை ஏற்பட்டதால், அந்தப் பகுதியிலே இருந்து எந்த கிராமமும் சேர்க்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 5]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எந்த கிராமமும் சேர்க்கப்படவில்லை என்றாலும், பட்டுக்கோட்டை பகுதியிலே பஞ்சம் இருப்பதாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. திருவாரூர் பகுதியிலே, வேதாரண்யம் பகுதியிலே, திருத்தாறைப்பூண்டி, பகுதியிலேயும் அப்படிக்க காட்டப்படவில்லை, ஆகவே தான் இதைக் கூறக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். தலைஞாயிறைப் பொறுத்த வரையிலே, ஏற்கெனவே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகமிக அதிகம். மேல்தலை நீர்த் தொட்டி மேலும் ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்று, மாவட்ட ஆட்சி மன்றக் கூட்டத்திலே, அங்கேயுள்ள கலங்குக்குழியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று என்னால் விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கே உடனடியாகக் கட்டப்படும் என்றும் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பணிகளிலே ஈடுபடுகின்றபோது, இந்தப் பணிகளையும் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே லேவி வேண்டாம் என்று உறுப்பினர் ஒருவர் பேசினார், அது அங்கு குறுவை சாகுபடியாக இருந்தாலும், இந்தச் சம்பா சாகுபடியாக இருந்தாலும் எப்படி இருந்தது என்றால், திருவாரூர் பகுதியிலே, ஆழார், வடகுடி, சோழங்கநல்லூர் பகுதிகளிலே பயிர்கள் எல்லாம் குறையாகிவிட்டன. வயல்கள் எல்லாம் காய்ந்துபோகின்ற நிலைக்கு ஆகிவிட்டது. மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆக இந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு அங்கெல்லாம் இந்த வறட்சிப் பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும், இவைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டமும் என்னுடைய தொகுதியாகும். அந்தப் பகுதியை வறட்சிப் பகுதி என்று சொல்வதை விட, பஞ்சப் பகுதி என்று அறிவித்து அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வறட்சிப் பணிகளை விரைவாகச் செய்ய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அம்மாவட்டத்திலுள்ள, சேந்தக் குடி, பாலையூர், மாயனூர், கோவில்பட்டி முதலிய இடங்களிலே தண்ணீர் இல்லாமல், அவர்கள் வெளியிலே 3 மைல் 4 மைல் என்று நடந்து சென்று குடிநீர் கொண்டு வரக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பெரும் குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வயல்களில் பயிர்கள் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பம்பு செட்டுகளுக்கு 12சல் கிடைப்பதில்லை, கால்நடைத் தீவனங்கள் அங்கே கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ் நிலைகள் புதுக்கோட்டையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாவட்டத்தையே பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்து அதற்கு வேண்டிய நிவாரண நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்கள் தோறும் நியாய விலைக் கடைகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். 16 ஆயிரம் 17 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கின்றது. இந்த நேரத்திலேயாவது எல்லாக் கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கால்நடைத் தீவனங்கள் கிடைக்க அவற்றை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏழைக் குழந்தைகள், முதியோர்கள் போன்றவர்களுக்கு இலவச உணவு வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பஞ்சப் பகுதிகளிலே நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். வறட்சிப் பகுதிகளிலே ஒத்திவைக்க வேண்டும். தனியார் வங்கி, அரசு வங்கி, கூட்டுறவு வங்கி ஆகிய வங்கிகளிலே வறட்சிப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் பெற்ற கடன்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்த இடங்களிலே ஒத்திவைப்பதும் பஞ்சப் பகுதி என்ற பகுதியிலே ரத்து செய்வதற்குமான நடவடிக்கைகளிலே அரசு ஈடுபடுவதும் அரசின் கடமை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கூட பஞ்சத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே கூட, குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் இரண்டு மாத காலம் போனால், என்னவாகுமோ என்ற பயம்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இப்போதே காலை 4 மணி முதல் 10 மணி வரை தண்ணீர் வந்துகொண்டிருந்த நிலை மாற்றப்பட்டு குழாய்களிலே, இப்போது 4 மணி முதல் 6 மணி வரைதான் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே காலை 4 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை தண்ணீர் வந்திருந்த நிலை மாறி இப்போது 4 மணி முதல் 5 மணி வரைதான் வருகிறது. இனிமேல் இதுகூட வராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். இந்தக் கோட்டைக்குள்ளே வருகின்றவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் கோட்டையைச் சுற்றிய பகுதியிலே வரும் ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்களுக்கு, காவல் துறையினருக்கு, ஊர்தி ஓட்டுநர்களுக்கு, ஊர்தி நடத்துநர்களுக்கு இவர்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் எங்கே கிடைக்கிறது? காவல் துறையினர் தண்ணீரின்றி மயங்கி விழுந்துவிடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்துதான் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று இந்த நகரத்திலே அரிசி 5 ரூபாய் விற்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத் திலேகூட ரூ. 3.40க்கு விற்கிறது. அந்த அளவுக்கு மிகவும் அதிகமாகப் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பஞ்சம் இன்னும் அதிகமாக ஆகக்கூடும். ஆக இந்த நிலைமையையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு அதற்கான துரித நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்திலே பெரம்பலூர் பகுதியிலேகூட கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது. ஆசிரியர்க்கூட இதிலே பேசுகிறார்களே என்று நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1931 மார்ச் 6]

ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் கூட வறட்சி பற்றிப் பேசத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. பக்கத்திலிருப்பவர்களை எல்லாம் பாதிக்கிறது. ஆசிரியர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மலிவு விலையில் எங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் தாருங்கள் என்று சொல்வதற்கு இதை நான் வாய்ப்பாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தை அதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அவசியம் மிகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது ஒரு பெரிய காட்டிலே அநேக பட்ட ஊர்கள் இருக்கின்றபோது, நடுவிலே ஒரு பச்சை மரம் இருந்தால், பட்ட மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து பற்றி எரிகிறபோது, பச்சை மரமும் எரியத்தானே வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே துரித நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் நிலவுகின்ற வறட்சி நிலையைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு தரப்புகளிலிருந்தும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தம் தம் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற நிலவரங்களை நேரில் அறிந்து இந்த அவையிலே அவைகளை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசினுடைய சார்பிலே தாப்பெற்ற அறிக்கை பூரா நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லாமல், முழு விவரத்தையும் தராத அறிக்கையாக இருக்கின்றது என்பது வருந்தக்கூடியதுதான். அரசு சார்பிலே தருகின்ற அறிக்கையிலே முழு நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லாதது ஒரு பெரும் குறையாக என்னுடைய சிலர் நினைக்கலாம். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய அரசு, இயற்கைக் கோளாறின் காரணமாக ஏற்பட்ட வறட்சியிலிருந்து பெருமளவிலே மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசு அதன் முழு கோர நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையே என்பதுதான் என்னுடைய குறைபாடு. காரணம் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக வறட்சி ஏற்பட்டது. அதை நாம் உணர்கிறோம். அதை யாருடைய குறை யாகவும் நாம் கொள்ளாமல், வறட்சி நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அல்லது வந்து விட்ட வறட்சியினால் மக்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்படாமலிருக்க நாம் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். நிவாரணப் பணியிலே ஈடுபட வேண்டிய இந்த அரசு முழு அளவிலே விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லையே என்பதைத்தான் நான் குறையாக எடுத்துச் சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், இதில் 9 மாவட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களை பொறுத்த வரையிலே, அவர்களுக்குச் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்டங்களில் பாதகமான நிலை நிலவுவதாக அறிக்கைகள் வரவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அங்கே என்ன நிலவரங்கள் நிலவுகின்றன என்று அரசுக்குத் தெரியவில்லை. பல மாவட்டங்களைப்பற்றித் தெரியவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்து இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதைப் பார்க்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பற்றி சரியாகத் தெரிவிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் 10-வது பக்கத்திலே 6-வது பாராவில் இருக்கிறது. எத்தனை ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. சென்றபோகும், சென்ற ஆண்டிலே ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் ஏற்றப்படவில்லை. ஆயிரம் ஏக்கர் என்றால் மானாவாரி நிலம் அல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பேச்சிப் பாறை, பெருஞ்சாரி என்ற இரண்டு அணைக்கட்டுகள் மூலம் பயிராகின்ற நிலங்கள் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு பயிர் செய்யப்பட்டு தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்துவிட்டது. அந்த ஆயிரம் ஏக்கரில் இப்போதும் பயிரிடப்படவில்லை. அங்குள்ள 55 ஆயிரம் ஏக்கரில் இப்படி 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஆகியிருக்கிறது. சம்பா பயிர் 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் கதிரும் காயுமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து அறுவடை செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாகிவிட்டன. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலையிலேயும் அதைப்பற்றி யெல்லாம் ஒன்றும் தகவல் வரவில்லை என்றும் புள்ளிவிவரம் இல்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நிலவரியிலே ஏ பிரிவுக்கான நிலவரியை இந்த நிலங்களுக்கு வரியாக விதித்திருக்கிறார்கள். மானாவாரி நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டதைப்

(பிற்பகல் 1-10)

பற்றி நான் சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 'அஷ்யூர்ட் சப்ளை' இருக்கக்கூடிய 55,000 ஏக்கர் நிலங்களிலே 15,000 ஏக்கர் பாதித் திருக்கும் நிலையிருக்கிறதென்றால், நாலில் ஒரு பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அரசின் கையில் இல்லை. நாங்கள் சொன்ன பிறகு, மாவட்ட அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு விவரங்களைச் சேர்ப்பதாக இருந்தால், அதற்குப் பிறகு நான் வறட்சிப் பணிகளுக்குத் திட்டமிடும் நிலையில் அரசு இருக்கும். இதுபோலத்தான் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பிற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நிலையில்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 2]

நான் முதலிலே வற்புறுத்த விரும்புவது, அரசு சூழ்நிலையைச் சரிவர பரிசீலனை செய்து தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுதான். எனவே நான் கேட்டுக்கொள்வது, உயர் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அனுப்பி, நிலவரங்களை அறிய வேண்டும். இன்னும் மூன்று தினங்களுக்குள் 2 அல்லது 3 மாவட்டங்களுக்கு ஓர் அதிகாரியை அல்லது பேரிய மாவட்டமாக இருந்தால் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஓர் அதிகாரியை அனுப்பி—சேகரட்டரி லெவலில் அனுப்பி, அங்குள்ள நிலவரங்களை அறிய வேண்டும். நாங்கள் தந்துள்ள விவரங்களும் முழு அளவிற்கில்லை. எல்லா உறுப்பினர்களும் தெளிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவருக்கும் அரை மணி நேரம் வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அதற்குள்ளாக அதிகப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க முடியாது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பற்றி இன்னும் சொல்ல முடியும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பற்றி அதிக நேரத்திற்குச் சொல்லலாம். ஆனால் நாளை 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்து, அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு பேசுவதால், முழு அளவிற்குப் புள்ளி விவரங்களைத் தர முடியவில்லை. இனி அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் பகுதி நிலவரங்களை அறிந்து, 3 தினங்களுக்குள் எழுத்து மூலம் தர வேண்டும். மேலும் அரசு, அதிகாரிகள் மூலமும் நிலவரங்களை அறிந்து, இந்த அவை முடிவதற்கு முன்னால் ஒரு வேளை அறிக்கை மூலம் இந்த மாநிலத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், நிலங்கள், பயிர்கள், கன்றுகாலிகள் நிலையை அவை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகுதான் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும். நிதியாணைக் குழு கூட, இயற்கைக் கோளாறுகளால் வரக்கூடிய, அதாவது மழை மிகுதியால் அல்லது வறட்சியால் வரக்கூடிய இன்னல்களுக்கு நிவாரணமளிக்க மத்திய அரசு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மத்திய அரசோடு தொடர்புகொள்ள வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களே டெல்லிக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்போது அவர்களிடம் முழு அளவிற்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த அவையின் உணர்வு, பேரவையின் உணர்வு அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து, அதிக நிதிபெற்று வர அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமேயொழிய, இப்போது மாநில அரசு கொஞ்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது போதுமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தண்ணீர் இல்லாததால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அழிந்து போகின்றன. கன்று காலிகளுக்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. மக்கள் குடி பெயரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற

1981 மார்ச் 25]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

நிலையில், வறட்சியின் கோர சொற்பத்தை மட்டும் விடுத்து முழு அளவிற்குக் கொடுப்பதிலே தவறியுள்ள நிலையில், இன்னும் சில தினங்களில், யார் நிலைத் தாலும் தடுக்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு கோர நிலை உருவாகிவிடுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த நிவாரணத்தை நாம் அளித்தாலும், அந்த நிவாரணங்களைப் பெற முக்கூடியிருக்க மாட்டார்கள், வீடுகளில் ஆய்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்று காலிகளை—டிஸ்டிரஸ் சேல்—பஞ்சத்தால் குறைந்த விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். 12 ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ இறைச்சி விற்கப்படுகின்றதனால், கன்று காலிகளை அச்சத்தின் காரணமாக விற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்களென்பது பொருள். தங்கள் வீட்டிலே அவற்றை வைத்துக்கொண்டு, தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமல் அவைகள் சாவதைவிட, 10 ரூபாய் குறைந்தாவது போகட்டுமென்று சொல்லும் நிலைக்கு நம்முடைய மாநிலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றைத் தவிர்க்க அரசு போர்க்கால நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில், தன்னுடைய இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும்கூட உதாரணத்திற்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'அஷ்டூர்ட் வாட்டர் சப்ளை' இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதியிலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் தீயிற்றுவிட்டதென்றால், அதற்கு நில வரியை ரத்து செய்கிறார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர். அதற்கு ஆணை இருக்கிறது ஆனால், நிலவரிக்கு மேலுள்ள சர்சார்ஜ், லோகல் செஸ் ஆகியவற்றை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அவருக்கில்லை. அரசுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அரசு கூட ஒரு கிராமம் முழுவதற்கும் அவற்றை ரத்து செய்ய முடியுமே தவிர ஒரு பகுதிக்குச் செய்ய முடியாது. ஓர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் வருகிற தென்றால், அப்பர் ரீஜனில் உள்ள பயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுவிடும். கடை வரம்பு நிலங்கள்தான் பாதிக்கப்படும். அப்படி ஒரு போகம் பொய்த்துவிட்ட தென்றால், நில வரியை ரத்து செய்கிறார்கள். நில வரிக்குமேல் இரண்டு மடங்கு சர்சார்ஜ் இருக்கிறது, இரண்டரை மடங்கு லோகல் செஸ் இருக்கிறது. இதை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரமில்லை. ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் முழுவதற்கும் ரத்து செய்யத்தான் அரசுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. ஒரு பகுதிக்கு ரத்து செய்ய அதிகாரமில்லை. எனவே இந்த விதிகளை எல்லாம் தளர்த்த வேண்டும். எப்படி பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று அறிவிக்க விதிகள் வைத்திருக்கிறோமோ—அதாவது கன்று காலிகள் சாக வேண்டும், எல்லாம் வனாந்திரமாக ஆக வேண்டும், ஆட்கள் சாக வேண்டும்—அப்படி, இதற்கும், விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் எழுதிவைத்த விதிகளை அதிகாரிகள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் இவற்றை

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981. மார்ச் 5]

வாசிப்பதான பரிதாபமான நிலையை மாற்றி, இப்போதிருக்கும் சூழ்நிலை களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அநிகாரம் பெற்று, இருக்கும் வறட்சியைச் சமாளிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் செயல்பட வேண்டும், இந்த அமைச்சரவை செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய ஆட்சி, நிர்வாக இயந்திரத்தை அதற்கேற்ப இயக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மழைக் குறைவு வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது 'பிரசர்வேஷன ஆஃப் டிரீஸ் & பாஸ்ட்ஸ்' இல்லாததுதான் என்று குறிப்பிட்டார்கள் அது நீண்ட கால அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டியதாகும். இப்போது காடுகள் மிக வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் தடுத்தி, அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. அதையெல்லாம் நினைவில் கொண்டு, வறட்சி நிவாரணப் பணி தீர்ந்த பிறகு, அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் நம்முடைய வேகத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் என்னென்ன தவறுகள் ஏற்படுமென்பதை என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோ. ஆறுமுகம் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னதால், நான் அதற்குள் போய் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பொது மக்கள் குழு ஏற்படுத்தப்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குழுக்கள் கட்சி சார்பற்றவர்களையே உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும் ஒரு ஆளுக்கு மேலே இடம் பெறும் சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. சேங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்டத்திலே 5 பேர்களுக்கு நான் கலெக்டராக இருக்க முடியாது, எல்லோருக்கும் நான் கலெக்டராக இருக்க முடியுமென்று சொல்லும் அளவிற்கு ஒவ்வொரு செயலிலும், மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தில் தலையிடும் நிலை மிகப் பெரிய அளவிலே தாண்டவமாடும் இந்தக் கால கட்டத்தில் வறட்சிப் பணி சிறப்பாக அமைய, ஒதுக்கப்படும் நிதி அவர்களுடைய திருவிளையாடல்களுக்குப் பயன்படக் கூடாதென்று சொல்லி, உண்மையாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியை மக்கள் அனுபவிக்காத நிலையில், அவர்களுக்கு நிவாரணப் பணிகள் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் தமிழகத்தில் வறட்சி எப்படி இருக்கிறது, அதற்கு என்ன பணிகளைச் செய்ய

[1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அரசு இதிலே கவனக் குறைவாக இருக்கிறதென்று சிலரும், கொஞ்சம் வேகமாகத் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சிலரும் சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். அரசு மிக வேகமாக இருக்கிறது. அரசு மட்டும் இதில் தலையிட்டு, இதைச் செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இராதினென்ற காரணத்தால், இன்றைக்குப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் உள்ள உறுப்பினர்களின் ஆரிய யோசனைகளைக் கேட்பதற்கு அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்ற அடிப்படை நோக்கத்திலிருந்து அரசு இதை எவ்வளவு தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். பேரவையிலே ஒரு நாள் இதற்காக ஒதுக்கியது போதுமா என்ற கேள்வி வந்து, ஒரு நாள் போதாது, இரண்டு நாட்கள் என்று ஒதுக்கி, அதற்குப் பிறகு மாலையும் நீட்டித்து, இரவுவரை நீட்டித்து, விவாதத்தை முடித்தது என்றால், அரசு எந்த அளவிற்குச் சங்கடங்களைக் கவனமாகக் கவனித்து, நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் ஆறிய முடியும்.

(பிற்பகல் 1.30)

அதுமட்டுமல்ல அங்கே ஏன் அவ்வளவு காலம் அதிகமாக ஒதுக்கப் பட்டது. இங்கே தான் குறைவாகக் காலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் elder politicians கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கிற ஆற்றல் பெற்றவர்கள். ஆதலால் தான் குறுகிய காலத்தை மாண்புமிகு தலைவர் ஒதுக்கியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆக, உறுப்பினர் பேரில் இருக்கிற நம்பிக்கையின் பேரில்தான், குறுகிய காலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏனோ தானோ என்று நாங்கள் செய்தோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாகக் கருதக்கூடாது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : தம்பிக்கைக்கு அறிஞர் காலத்தைக் குறைத்துக் கொள்வதுதானா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தம்பிக்கைக்கு அறிஞர் காலத்தைக் குறைத்துக்கொள்வது என்பதல்ல. திறமைக்கு அறிஞர் நேரத்தைக் குறைப்பது. உறுப்பினர்கள் திறமையின் பேரில் தம்பிக்கை இருப்பதால் நேரம் குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

இதற்குக் குறைவாகப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அறிக்கைகள் வந்ததும் தமிழக முத்தலவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதற்கு 4½ கோடி ரூபாய் முதலில் ஒதுக்கினார்கள். ஒதுக்கிவிட்டு "இது தான் முதல், இது கடைசி அல்ல"

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1984 மார்ச் 3]

என்றதான் சொன்னாள். ஆகவே இதைத் தொடர்ந்து கொடுப்
போம்; தொடர்ந்து ஒதுக்கப்படும் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே
தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் அறிக்கையிலே கொடுக்கிறபோது கூட இது முதல்
நிலை தான், கடைசி அல்ல என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே
மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, அறிக்கை சுருக்கமாக இருக்கிறது,
விளக்கமாக இல்லையென்று குறைபாட்டுக் கொண்டார்கள். நான் மாண்புமிகு
உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னிடத்தில் இது
சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள், கணக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எந்தெந்தத்
தொகுதிகளில், எந்தெந்த மாவட்டங்களில், எந்தெந்த ஒன்றியங்களில்,
எந்தெந்தக் கிராமங்களில், எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன
என்பதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் எடுக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில்தான்
பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அறிக்கை வந்த பிறகு கூட நாங்கள்
எப்படி கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை, முறை வைத்திருக்கிறோம்
என்பதையும் நான் இந்த அவைக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். யார் விட்டிலே
ஒரு மாக்கால் நெல் வைத்திருக்கிறார்கள், யார் விட்டில் ஒரு படி நெல்
வைத்திருக்கிறார்கள், யார் விட்டில் இரண்டு நாட்களாக நெல்லே இல்லை
என்று பார்க்கிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற
அளவைக் கணக்குகள் எல்லாம் எங்களுக்கு மறந்து போனவை. இப்போது
நடைமுறையில் வேறு அளவை முறை இருக்கிறது. வேகமாக முன்னேற
வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர்
அவர்கள் பழமையிலேயே இருக்கிறாரே (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அப்படி நாங்கள் கிராமங்களில்
கணக்கெடுக்கிறபோது, மிகக் குறைந்த அளவு உணவுப் பொருள் எந்த
விட்டில் இருக்கிறதோ அந்த விட்டுக்கு முதலில் உதவி செய்வதற்குரிய
நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் எந்தெந்த
கிராமத்திலே தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக, கடுமையாக
இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் முதலில் நாங்கள் செய்கிறோம். இப்படிப்பட்ட
விவரங்களை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்த பிறகு தான் இன்றைக்கு வேலைகள்
நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. விவரமாக அறிக்கை இருக்க வேண்டு
மென்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். விவரமாக அறிக்கை தரப்படாத
தாலேயே நாங்கள் அளவீடுப்படுத்திவிட்டோம் என்று ஒருவரும் கருதுக்
கூடாது. மேலவையிலும், பேரவையிலும் உள்ள அனைவரது ஒத்துழைப்பும்

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

தேவை, ஆலோசனையும் தேவை, எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் அரசின் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இது மக்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டது. மக்களுடைய பிரச்சினையாக இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. நாம்தான் மக்களுடைய பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை அரசு செய்யவில்லையென்று சொல்லாமல் நாம் செய்யவில்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு நாம் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே இன்றைக்கு வரையில் எங்கெங்கே வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்கிற விளக்கத்தை நான் சொல்லாவிட்டாலும்கூட, ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு குடிநீர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை போன்ற துறைகள் எல்லாம் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தொடர்ந்து இந்த வேலைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இன்றைக்கு வரி வாய்தாவைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லு கிறார்கள். வட ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் இன்றைக்கு வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, வரிகளைத் தள்ளுபடி செய்வதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சங்கடங்கள் எங்களுக்குப் புரிகின்றன. அதனால்தான் இன்றைக்கு அரசு வரிகள் மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரிகளையும் இவர்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசுக்கு ஒரு மாவட்டம் அல்லது ஒரு வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்தான், பூரணமாக வரி தள்ளுபடி செய்கின்ற அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதல்ல. ஒரே பகுதியில் ஒரே ஏரியாவில், ஒரே சர்வே நம்புருக்கு உட்பட்ட பகுதிக்கு மட்டும்கூட தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்கான அதிகாரமும், கொடுக்காமல் இருப்ப தற்கான அதிகாரமும் இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சங்கடப்படுகிறபோது எப்படியாவது வரிசிய வாங்கிவிட வேண்டுமென்று எப்படி எண்ண முடியும்? எப்படி அவர்கள் கொடுப்பார்கள்? இங்கே வரி வசூல் செய்வது என்பதல்ல பிரச்சினை. என்ன அவர்களுக்குச் செய்யப் போகிறோம் அல்லது செய்கிறோம் என்பது தான் இங்கே பிரச்சினை. அதிலே இந்த அரசு மிகக் கவனமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பி னர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். வறட்சிப் பகுதிகளாக இந்த அரசு அறிவித்தாலும் சரி, அறிவிக்காவிட்டாலும் சரி, நாட்டு மக்களுக்கு என்னென்ன

180 தமிழ் நாட்டில் மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள
வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை மீதான விவாதம்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு
செய்துகொண்டிருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதிகளாக இருக்கிறபோது
என்னென்ன காரியங்களைச் செய்வோமோ அவைகளை இப்போதே செய்து
கொண்டு தான் இருக்கிறோம். முதன் முதலாக தேசியக் கிராமப் பொருளா
தாரத் திட்டத்தின் மூலமாக மொத்தமாக எல்லா மாவட்டங்களுக்கும்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் சேர்த்து 32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற செய்தியை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.
கன்னியாகுமரிக்கு இல்லையென்று சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்
டத்திற்கு 500 மெட்ரிக் டன் தவிர தொடர்ந்து இந்த வேலைகளிலே
ஈடுபடுவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்
டார்கள். இது எந்த மாதத்திலே வழங்கப்பட்டது? ஏற்கெனவே இதுபோல்
கிராமப்புறத் திட்டங்கள், (Food for work) திட்டங்கள் எல்லாம்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இந்த வேலை
களையெல்லாம் உடனே நிறுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது
அல்லாறு உத்தரவு போடப்பட்டதற்கு முன்பு இந்த 32,750 மெட்ரிக் டன்
அரிசி வழங்கப்பட்டதா அல்லது அதற்குப் பின்பு வழங்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இதற்கான பதிலை நான்
உடனே இப்போது சொல்லாவிட்டாலும் கூட, நான் என்னுடைய உரையை
முடிப்பதற்கு முன்பே என்னிடம் அதற்கான விவரங்களைத் தந்து விடுவார்கள்.
உத்தேசமாகக் சொல்ல வேண்டுமானால், பணம் ஒதுக்கப்பட்ட தேதியில்
பின்னத்தோடு தான் இந்த அரிசியும் வழங்கப்பட்டது. ஆகவே பணம் வழங்கப்
பட்ட தேதியில்தான் அரிசியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் ஒதுக்கப்
பட்ட பிறகு, சில மாவட்டங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்பட்ட நிலையும்
இருக்கிறது. ஆகவே தேதிக்கும் உறுப்பினர் கேட்பதற்கும் சம்பந்தமில்லை.
இவ்வளவு விளக்கத்தை நான் சொல்லிய பிறகு உறுப்பினருக்கு விளக்கம்
தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரையிலும்,
சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் இப்போதிருக்கிற
தண்ணீர் கொடுக்கிற மேல்நிலைத் தொட்டி, கை பம்பு . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரின் பதில் உரை
முடிவிற வரையில் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதுபற்றிய விவரங்களை யெல்லாம் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுசம்பந்தமான கருவிகள் எங்கெங்கெல்லாம் பழுதாகியிருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் அது கிரவுன்ட் வாட்டர் செல்லாக இருந்தாலும் சரி, வாட்டர் போர்டாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, இம்மாத இறுதிக்குள், அதாவது 31—3—1981-க்குள், சரி செய்ய வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு போட்டது என்று நான் சொல்வதை விட சம்பந்தப் பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்கி, முழு அதிகாரத்தையும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்து, இருக்கிற சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நீக்கி அவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அரசு உத்தரவையும் போட்டு அதற்குரிய துரித நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரப்படி, வறட்சி நிவாரணத்துக்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த 32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரிதானா? அரிசி எங்கள் மாவட்டத்துக்கு வரவே இல்லையென்று சொல்லி அங்கே இருக்கிற மக்கள் போராடுகிற நிலைக்கு வந்து இது பிரச்சினை ஆகக்கூடாது. Food for work -க்காக அரிசி அனுப்பப் பட்டது. பிறகு விநியோகிக்க அரிசி இல்லையென்று சொல்லி வேலையை நிறுத்திவிட்டார்கள். அரிசி வந்த பிறகு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்கும் இதற்கும் முரண்பாடு உள்ளது. இது ஒருவேளை அப்படியே அறிக்கையாக பத்திரிகையில் வெளி வந்துவிட்டால், எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்த அரிசி எங்கே போய்விட்டது என்று மக்கள் கேட்டு தகராறு பண்ணுவார்கள். தேவை என்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிவிப்பைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : வறட்சிப் பகுதிகளில் இன்றைக்குப் பலவிதமான வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. தேசிய கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இன்றைக்குச் சில வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. தேசிய கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் தான்

182 தம்மீ நார்ட்டில் மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள
வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை மீதான விவாதம்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

இன்றைக்கு மத்திய அசுசிடமிருந்து பெறப்பட்ட அரிசி 32 ஆயிரம் டன்
சொச்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Sir, the Hon. Minister said that the repairs to pumpsets, overhead tanks, etc. would be completed before the 31st March. Does that include other items of work that have been undertaken like digging new wells, deepening existing wells, putting up tube wells, etc.? Will all of them be completed by the 31st March? Is it possible to get them completed by 31st March? Generally, we speak of so many things but we are not able to do all of them. So, we can have a weekly or fortnightly bulletin which will give us a complete picture of our drought relief programme and our accomplishments. Secondly, will the Hon. the Health Minister state that in all the small dispensaries at the taluk level and district level he has got enough medicines to fight air-borne diseases like cholera and typhoid which are a corollary to a situation like this? Though the Report given by the Government is very nice, it does not contain all the statistics that we would like to have. Therefore, a Report with all the statistics may be given so that, on a cursory glance, we may know the amounts spent in each district and the amounts that are to be spent in each district.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : வறட்சிப் பகுதியில் செய்கிற
பேரது எந்தெந்தப் பகுதிக்கு, எதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோமோ அதைத்
தாரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, எப்போதும் செய்து
கொண்டிருக்கும் வேலையை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்பது அல்ல.
என்றைக்கும் வேலை செய்யும் மோட்டார்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற
இருக்கும். அவைகளை வேலை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை.
என்றைக்கும் அவைகள் வேலை செய்தால் கூட, வேலைகள் அதிகமாக
இருக்கின்றன, அவைகள் போதாமல் அதிகமாக மோட்டார் தேவைப்படும்
போது அதிகமாகப் போடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
என்னுடைய பேச்சை முழுவதும் கேட்டுக்கொண்டு வந்தால் பின்னாலே
புதிய மோட்டாரை எங்கே போடுவது என்பதைச் சொல்கிறேன்.

முதலிலே சொல்கிறபோது, 31 ஆம் தேதிக்குள் எந்தெந்த இடங்களில்,
அது ஒவர்-ஹெட் டாங்காக இருந்தாலும் சரி, கை-பம்பாக இருந்தாலும் சரி,
பின் இணைப்பு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் சரி, அவைகளைச்
செப்பவேண்டும் என்பதற்காக அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்று

[1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

சொல்லும் அதே நேரத்தில் அந்த வேலைகள் துரிதமாக தீவிரமாக நடைபெற எல்லாவிதமான வசதி வாய்ப்புக்களும் இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது போல எங்கேயாவது பம்புகள் கெட்டுவிட்டால், அதைக் கொண்டு வந்து ரிப்பேர் செய்துகொண்டு போகிறபோது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதால், எந்தெந்த இடத்தில் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு 10 பர்சென்ட் அதிகமாக ஸ்பேர்-பார்ட்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, எங்கேயாவது ரிப்பேர் ஆகிவிட்டால் உடனடியாக அதைப் போடும் அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போல ஹேன்ட் பம்பாக இருந்தாலும் அதற்குத் தேவைப்படும் சிறு சிறு சராமான்கள் எல்லாம் தேவையான அளவுக்கு வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு இவைகளை யெல்லாம் ஒடியாடிச் செய்வதற்கு 'மொபைல் வான்' இருக்கிறது. வண்டிகள், வாகனங்கள் எல்லாம் தேவையான அளவுக்கு 10, 20, 25 என்ற அளவிலே வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்து அவைகள் நடக்கின்றன. வாட்டர் போர்ட் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளுக்கேற்ப 15 சப்-டிவிஷனில் 1 டிவிஷன் ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டு அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திலே இன்றைக்கு எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் திறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்தப் பணிகளையெல்லாம் துரிதமாக, தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இன்றைக்கு இந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு மின் வாரியம் முன்வந்திருக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு அவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப் போடப்படுகிறபோது—உங்களுக்கும் தெரியும்—மின்சாரம் என்று சொன்னால் மனுக்களைப் போட வேண்டும், அக்ரிமென்ட் போட வேண்டும், மூன்பணம் கட்ட வேண்டும், சர்வீஸ் சார்ஜ், செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கட்ட வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் பார்மாலிட்டிஸ். இந்த பார்மாலிட்டிஸை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு 'டிலே' பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மக்களுக்கு உதவி செய்வது என்ற நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த பார்மாலிட்டிஸை யெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது, உடனடியாகக் காரியங்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அளவுக்கு வேகமாகச் செய்யப்படும், செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கம் . . .

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் பேசி முடித்த பின்பு, கடைசியில் விளக்கம் கேட்கலாம். இடையிலே கேட்பதால் தொடர்ச்சி விடுபட்டுப் போகிறது. கடைசியில் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். குளங்களையெல்லாம் செப்பனிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவைகளைச் செய்வதற்கு நிச்சயமாக இந்த அரசு தயங்காது. மேலும் பேசுகின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதுதான் எனக்கு வேதனையைத் தருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனைவருக்கும் வேதனை தரக்கூடியதுதான் அது. மக்கள் துன்பத்தால் கஷ்டப்படுகிறபோது, பசியால், பட்டினியால் வாடுகிறபோது, பலர் இந்தச் சமயத்திலே கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மக்கள் பசியால், பஞ்சத்தால் துன்பப்படுகிறபோது, வசதி படைத்தவர்கள் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். உதவாவிட்டாலும் பாதகம் இல்லை. வருகின்ற உதவிகளைத் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை அப்படித் தடுத்தாலும் பாதகம் இல்லை. ஆனால், அதற்கும் ஒருபடி மேலே சென்று, அந்த உதவிகளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, அவர்கள் எல்லாம் சமுதாயத்திற்கு விரோதமானவர்கள். அப்படிப்பட்ட வல்லுறுகளை எல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வல்லுறுகளை வில்லால் அடிக்கக் கூடிய ஆற்றல்தான் எங்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது வில்லால் அடிக்கிறபோது சூறி தவறாமல் அடிக்க வேண்டும். ஆனால், மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களிடம் பிரங்கி இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பிரங்கியால் அடிக்க வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிவாரண வேலைகள் செய்யும்போது, கான்ட்ராக்டர்களாக, இடைத் தரர்களாக இருப்பவர்கள் இந்த வல்லுறுகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் பேசி முடிக்கா விடுகிறேன். அதற்குப் பின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவதைச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேச எழுந்தபோது, அவருக்கும் இடம் கொடுக்காமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், இவர் வேகமாகக் கேட்பதால் இடம் கொடுக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் நினைக்காவிட்டாலும், மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள். அந்த வல்லுறுகள் இன்றைக்குத்தான் பறக்கவில்லை. பல்லாண்டு காலமாகப்

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

பறந்து வந்தது இன்றைக்கும் நன்றாகப் பறக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு இந்த ஆண்டுகளில் பறக்க ஆரம்பித்த தல்ல - இந்த வல்லுறுகள். மும்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பறந்து கொண்டிருந்த இந்த வல்லுறுகள் இன்றைக்கும் வந்திருக்கின்றன. இதை நானா சொல்கிறேன், இதை அன்றைக்கே சொன்னார்கள். அதை ஆசியாவின்

(பிற்பகல் 1-40)

ஜோதி பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னார். இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் நான் தூக்கில் போடுவேன் என்றும் சொன்னார். இவர்களைத் தூக்கில் போடுவேன் என்று சொல்லும்போது, அவர் எந்த அளவுக்கு வேதனைப்பட்டு இப்படிப்பட்டவர்களை ஒழிக்க வேண்டும், அல்லது தூக்கில் போட வேண்டும் என்று விரும்பினார் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவரின் உணர்வுகளை நாம் மதிக்கிறோம். அப்படிச் சொன்னபடி அவர்களைத் தூக்கில் போடாததற்குக் காரணம் சூழ்நிலையும், ஜனநாயக முறைகளுமாகும். ஆக, பண்டித நேருவாலேயே செய்ய முடியவில்லை என்றால், இந்தச் சாதாரண வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் எப்படி முடியும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. (சிரிப்பு)

எனவேதான் இத்தகைய முயற்சிகளில் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் நாங்கள் நாடுகிறோம். யார் யாருக்கு எங்கெங்கே வாய்ப்பிருக்கிறதோ அவர்களெல்லாம் சமுதாயத்தில் தவறு செய்கிறார்கள். கண்டிராக்ட்டர்களை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. கொள்ளையடிப்பவர்கள் யாரானாலும் சரி, எங்கே யானாலும் சரி அவர்களெல்லாம் தவறு செய்கிறவர்கள்தான். இத்தகைய தவறுகளைத் தடுப்பதற்குத்தான் நான் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் நாடி வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நியாய விலைக் கடைகளைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே தேவைப்படும் பொருள்களை அதிகமான அளவுக்கு சப்ளை செய்யவும், அதைப்போலவே அவைகளின் மூலம் தேவைப்படும் பொருள்களை விற்பனை செய்யவும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் உண்டோ அவ்வளவு நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது.

நான் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்குத் தேவையான பதில் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான புஞ்சை தானியம் தேவை என்று கூறினார். அதை நான் மனதார ஒப்புக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் புஞ்சை தானியத்தைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச்]

அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மரக்கால் நெல் என்ன விலையோ அதைவிட நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு அதிகமான விலைக்கு 'கேப்பை' விற்கிறது. நெல்லை எத்தனை பேர் சாப்பிடுகிறார்களோ அதைப்போன்று பத்து மடங்கு மக்கள் கேப்பை சாப்பிடுகிறார்கள். அரிசி சாப்பிட்டவர்களுக்கு 4 மணிக்கு ஒரு முறை பசி எடுத்தால், கேப்பை சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு 6 மணிக்கு ஒருமுறை தான் பசி எடுக்கும். இதை அரசு நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இங்கே வருவதற்கு முன்னால்கூட சட்டமன்றப் பேரவை கூடுவதற்கு முன்னால் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் வேறு எந்தெந்த மாநிலங்களிலெல்லாம் புஞ்சைத் தானியங்கள் கிடைக்கும் என்று ஆராய்ந்து பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் புஞ்சை தானியங்கள் விளைச்சல் இங்கே மட்டும்தான் குறைந்திருக்கிறது என்பதில், எல்லா மாநிலங்களிலும் இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அடுத்து, "ரிக்ஸ்" பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து ரிக்கையும் நாம் உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, வேறுபல மாநிலங்களிலும் மற்றும் தனியாரிடம் உள்ள ரிக்கையும் வாடகைக்கு எடுக்க அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. மத்திய அரசுக்கும் 50 ரிக்ஸ் கேட்டு பல தினங்களுக்கு முன்பே கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அண்மையில் மேலும் 100 ரிக்ஸ் கேட்டு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். உங்களிடமிருந்து கிடைத்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து பெற்றுத் தந்தாலும் சரி என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தத் தகவல்களையெல்லாம் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் பேசும்போது, அரிசி போதவில்லை என்றார்கள். அதற்கு நான் ஏற்கெனவே விளக்கம் சொல்லி விட்டேன். அதோடு வசதி படைத்தவர்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த அவையின் மூலமாக வெளியே உள்ள வசதி படைத்தவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விட ஆசைப்படுகிறேன். "இந்த நாட்டின் ஏழை எளிய மக்கள் பஞ்சத்தால் அவதிப்படுகிறபோது, நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவி செய்தாலும், இந்தச் சமுதாயம் அதை வரவேற்கும்" என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதுமட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட பஞ்ச காலங்களில் அதிகமான திருட்டு நடக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். திருட்டு என்பது நல்ல காலத்திலும் நடைபெறும். அதைச் செய்பவர்கள் எப்போதும் திருடியே பிழைப்பவர்கள். ஆனால் பட்டினியால் கஷ்டப்படுகிறபோது, எங்காவது கிடைத்ததை எடுத்துப்போய் திருடிச் சாப்பிடுவோம் என்று சிலர் அதில் ஈடுபடுவார்கள். அதற்கெல்லாம் எந்தெந்த வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அந்தந்த வகைகளிலெல்லாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் முதலில் சொன்னபடி, அந்த அளவுக்கு அரிசியைக் கொடுத்தால்கூட, நமக்குப் போதாது. நவம்பர் மாத இறுதிவரை மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அரிசி மூன்று லட்சம் டன்களாகும். இப்போது ஆறு லட்சம் டன் அரிசி கேட்டு எழுதியிருக்கிறோம். அதோடு நிற்காது. அநேகமாக 10, 15 லட்சம் டன் வரைக்கும் நமது தேவை அதிகரிக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே கோதுமை மாதத்திற்கு 3,000 டன்கான் நமக்கு மத்திய அரசு தருகிறது. அதை மாதத்திற்கு 10,000 டன் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறோம். இப்படி அரிசியானாலும் சரி, கோதுமையானாலும் சரி, ரிக்கல் ஆனாலும் சரி. முன்பே எழுதியிருக்கிறோம். இதிலெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்பதை விளம்பரப்படுத்த வில்லையே தவிர, நாங்கள் பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் சும்மா இருந்துவிட்டோம் என்று நினைப்பது தவறாகும். இவைகளுக்காகக் கடிதம் எழுதியதோடு மட்டும் நாங்கள் நிறுவிடவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கங்கள், மற்றும் தமிழ் நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவை. ஆந்திரம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று அங்கேயிருந்து அரிசி வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம்கூட நாங்கள் இதுவரை விளம்பரப்படுத்தவில்லை. அப்படியே அரிசி வாங்கிக்கொண்டு வரும்போதும், சில சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. நமக்கு வேண்டிய அளவுக்கு ரெயில்வே வேகன்கள் கிடைப்பதில்லை. லாரியில் அரிசியைக் கொண்டுவருவது என்றால், அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. செலவு அதிகமானாலும் பரவாயில்லை. வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படிப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நான் முதலில் சொன்னமாதிரி வல்லுறுகளை வில்லை வைத்து ஒரு அளாக நாங்கள் அடித்தால், வல்லுறுகள் பறந்துதான் போய்விடும். வல்லுறுகளைப் பல பக்கங்களிலிருந்து நாம் அடிக்க வேண்டும் என்றுதான் உறுப்பினர்கள் அணைவரிடம் ஒத்துழைப்பையும் நான் வேண்டுகிறேன்.

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

குடிதண்ணீர் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சில கிராமங்களில் குடிதண்ணீரை இருக்காது. என்ன செய்வது? ஒரு தெருவில் தண்ணீர் இல்லை என்று கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில் என்ன செய்வது? இதற்கெல்லாம் அரசு தக்க முடிவுகளை எடுத்து அவற்றை நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஊரைவிட்டு ஊருக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டு போக லாரிகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் கஷ்டப் படும்போது, குடம் குடமாகக் கொண்டு வருவதற்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். கம்பி போட்டு நான்கு குடம் தூக்கிக் கொண்டு போனாலும், பரவாயில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் மூலமாக எந்த அளவுக்கு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

நான் முதலில் மத்திய அரசிடம் எவ்வளவு அரிசி கேட்டிருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு கேட்க இருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னேன்.

(பிர்பகல் 1-50)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரிசி வருகிறதா இல்லையா என்று காத்துக் கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. மத்திய அரசினுடைய நிபுணர் குழுவை வரவழிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வராததால், எந்த வேலையும் தடைப்படவில்லை. அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையிலே இன்றைக்கு மத்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். வருமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே அதற்கு வேண்டிய நிதியை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆடு, மாடுகளையெல்லாம் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். இல்லாதவர்கள் அப்படிப் போகிறார்கள். அவர்களால் அங்கு இருக்க முடியவில்லை. அங்கே தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இருந்தாலும் வேலை இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுத்து, உணவு கொடுத்து வேலை வாங்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதைச் செய்தாலும் காண்ட்ராக்ட் மூலம் செய்யவில்லை. அந்தேயுள்ள அரசு அதிகாரிகளோ, மற்றவர்களோ

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

செய்வார்கள். இந்த வேலைகளையெல்லாம் காண்ட்ராக்ட் மூலம் செய்யப் போவதில்லை என்ற செய்தியை இன்றைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற வேலையை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஏரியாவாகப் பிரித்து, அந்தந்த ஏரியாவில் எவ்வளவு அதிகமான வேலை நடக்கின்றதோ அதற்கேற்றவாறு வேலையைப் பிரித்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற கோட்டாட்சித் தலைவர், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி ஆகியவர்கள் பார்வையிடுவார்கள். அவர்கள் பார்வையிடுகிறபோது, அவர்கள் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறபோது, மற்ற இலாக்கா அலுவலர்கள் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இடத்திலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உதவி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலருக்கு உதவியாக இருக்க மக்கள் குழு அமைக்கப்படும். மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கூறினார்கள். மைனாரிட்டியை நாங்கள் பார்க்க வில்லை. நாம் எல்லோரும் ஒத்துப்போகிறோம். இப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்யும்போது, மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கக்கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்படாது. அந்த அளவிற்கு, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், தங்களுடைய எண்ணத்தைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவில்லை என்பதைப் பெருமையாக எண்ணிக்கொள்கிறேன். இந்த வேலையைச் செய்யும்போது மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கப் போவதில்லை. இது தேவையில்லை. அந்தப் பிரச்சினையே இல்லை. யாரை வேண்டுமானாலும், எப்படிப்பட்டவரை வேண்டுமானாலும் போடலாம். சட்டி முக்கியமில்லை. மக்களுடைய பணிதான் முக்கியம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சி நிலையிலே கமிட்டிகளைப் போட்டு, அந்தக் கமிட்டிகளிலே பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள், பொதுத் தொண்டு செய்கிறவர்கள் ஆகியவர்கள் பங்கு கொண்டு தீவிரமாகப் பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றபோதுதான், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிகளை இந்த அரசு தீவிரப்படுத்தியிருக்கும்போது, முதல் தொகையாக இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், தொடர்ந்து பணம் கொடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது, அரிசி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மக்கள் குழு உறுப்பினர்கள் எந்தெந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்றாலும் அது மட்டும் போதாது என்று கருதி, இந்தப் பிரச்சினையை தமிழக அரசு மட்டும் சமாளிக்க முடியாது என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் எல்லாக் கட்சி களுடைய உறுப்பினர்களின் கருத்தையும் ஏற்று, என்னோடு சேர்த்து 76 பேர் சட்டமன்றப் பேரவையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்தையெல்லாம் கேட்டிருக்கிறோம். ஒரே கருத்தைச் சொன்னாலும் சொல்லட்டும், பத்து நிமிடம் பேசுகிறபோது ஏதாவது புது கருத்து வராதா என்று கருதி அங்கே கேட்டுவிட்டு இங்கே வந்து பேசுகிறேன். தமிழக அரசு மட்டுமல்ல, தமிழக மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியப் பேரரசும் இதற்கு உறுதுணையாக, பெருந்துணையாக நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இங்கே பேசுகிறோம். மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிகமான நிதியை—அதிகமான நிதி அல்ல, தேவையான நிதியைக் கேட்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இதற்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும், அதுவும் அதிகமான ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டு, இது மக்களுடைய பிரச்சினை, நாட்டின் ஏழையெளியவர் களுடைய பிரச்சினை, ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். வறட்சிப் பகுதிகளை நிர்ணயிக்கின்ற முறையைப் பொறுத்தவரையில், முழுமையாகச் செய்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஒரு கிராமத்திலேயே கூட ஒரு பகுதி வறட்சி என்றும், இன்னொரு பகுதியில் விளைச்சல் இருக்கிறது என்ற அளவிலும் நடவடிக்கை எடுக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சங்கடம் அதுதான். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கும்போது, ரெவின்யூ டிவிஷனாக எடுத்துக் கொள்ளுவதுதான் முறையாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து என்ற அளவிலே பார்க்கும்போது, கிராமங்கள் என்று பார்க்கும்போது, சில கிராமங்களில் விளைந்திருக்கலாம், அங்கே இருக்கின்ற நிலத்தடி தண்ணீர், மழை காரணமாக விளைந்திருக்கலாம். ஆனால் வறட்சிப் பாதிப்பு அந்தக் கிராமம் முழுவதும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. தொடர்ந்து நிலங்களில் விளைந்திருக்கின்ற கணக்கை எடுக்கும்போது, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதையே பெரும் பிரச்சினையாக ஆக்கி வறட்சிப் பணிகள் சரியாக நடைபெற முடியாத நிலைகள் வந்துவிடும். ஆகவே யூனிட் என்று வைக்கும்போது, பஞ்சாயத்து, தாலுக்கா அளவிலே கணக்கிட வேண்டும். கிராம அளவிலே வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதே நேரத்தில் யாரும் பசியால் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாநிலத்தினுடைய வறட்சி நிலை குறித்து தெளிவாக மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பி அதற்காக எந்த அளவிற்கு நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது, அதனுடைய விவரம் என்ன, அப்படி அனுப்பவில்லையென்றால் இனிமேல் அரசு இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டிருந்தேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் முதலில் சொல்லுகிற போதே சொன்னேன். மத்தியப் பேரரசிடமிருந்து உதவிகள் வராவிட்டாலும் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று தெரிவித்தேன். மத்திய அரசினுடைய உதவிகளை நாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அரிசிக்கு, கோதுமைக்கு மத்திய அரசின் உதவியை நாடியிருக்கிறோம். நிதிக்கு மத்திய அரசின் உதவியை நாடியிருக்கிறோம். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையென்று சொல்லிவிட்டேன். வரியைத் தள்ளிவிடுகிறபோது யாருடைய நிலத்திலே விளைந்தது, யாருடைய நிலத்திலே விளையவில்லை என்று பார்க்கிறோம். மற்ற வறட்சிப் பணிகளைப் பார்க்கிறபோது, வீடு வீடாகப் பார்க்க முடியாது. ஒரு பஞ்சாயத்து என்றால் பூராவையும் எடுத்துக் கொள்கிறோம். வறட்சிப் பணியை நிறைவேற்ற ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று கூட எடுக்கவில்லை. ஒரு பஞ்சாயத்து என்று எடுக்கிறோம். ஒரு பஞ்சாயத்தில் மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 2-00)